НАРОДНА
АРМІЯ
1 лютого, 2018
#5 (5537)

Галина Черниш та Ольга Стасів — спільне фото на згадку. Станиця Луганська, листопад 2017 року

«ЗАХІДНЯКИ» НА ДОНБАСІ,

АБО НАВІЩО МЕДИКИ З ПРИКАРПАТТЯ ТА ГАЛИЧИНИ ЇДУТЬ У ВІДПУСТКУ В РАЙОН АТО

ІСТОРІЯ КОЖНОЇ З ЦИХ ЖІНОК ПОЧИНАЛАСЯ ПО-РІЗНОМУ, АЖ ПОКИ ВІЙНА НА ДОНБАСІ НЕ НАПИСАЛА ПРО НИХ У КНИЗІ ЛЮДСЬКИХ ДОЛЬ НА ОДНОМУ АРКУШІ

стор. 4

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: «МИ ТОЧНО БУДЕМО В ЄС...»

«Ми точно будемо в ЄС і ми — європейська країна. Наша політика чітко скоординована з ЄС», — заявив Президент Петро Порошенко під час дискусії на інтерактивній сесії «Центральна та Східна Європа: новий порядок денний для континенту?» під час щорічного засідання Всесвітнього економічного форуму, що відбувся у Давосі. Про це повідомляє сайт глави держави.

Петро Порошенко наголосив, що зараз Україну атакує Росія своєю пропагандою та фейковими новинами.

«Фейкові новини та популісти є зараз найбільшою небезпекою не тільки для України, а й для Європи. Я дуже радий, що в усіх європейських країнах та США питання інформаційної безпеки та фейкових новин стає частиною національного законодавства; питанням, що розглядається в Європейській комісії; що створюється спеціальний трастовий фонд НАТО зі стратегічної комунікації в кібербезпеці», — зауважив Президент.

Президент України Петро Порошенко

«Вони (Росія. — Ред.) хочуть зобразити, що Україна — неуспішна країна. Ми не даємо їм жодного шансу для цього», — наголосив Петро Порошенко.

Президент зазначив, що 2017 року в Україні відбулось економічне зростання на рівні 2,5%. «Під час війни. Коли наш головний промисловий потенціал на Донбасі окупований. У 2018 році прогнозується зростання ВВП у 3,8%. У нас є серйозна програма реформ для

2017 року в Україні відбулось економічне зростання на рівні 2,5%. У 2018-му прогнозується зростання ВВП у 3,8%

поліпшення інвестиційного клімату в 2018 році», — додав глава держави.

Президент подякував європейським партнерам за потужну підтримку в питанні безпеки та реформ.

«Польща підтримує нас у реформі децентралізації. Литва підтримує нас в реформуванні інвестиційного клімату. Обидві ці країни підтримують нас в антикорупційних ініціативах. Ми налаштовані ще поліпшити нашу співпрацю, оскільки це є підтвердженням нашого європейського вектору розвитку», — зазначив Петро Порошенко.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАТВЕРДИВ ПЛАН ПРОВЕДЕННЯ БАГАТОНАЦІОНАЛЬНИХ ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАНЬ 2018 РОКУ

Петро Порошенко затвердив «План проведення багатонаціональних навчань за участю підрозділів Збройних Сил України на території України та їх участі у багатонаціональних навчаннях поза межами України на 2018 рік і про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2018 році для участі у багатонаціональних навчаннях». Про це йдеться у відповідному указі глави держави, повідомляє сайт Президента.

Також Петро Порошенко підписав Закон № 2270-VIII «Про схвалення рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2018 році для участі в багатонаціональних навчаннях».

Згідно з документами, в Україні цього року заплановано провести низку багатонаціональних навчань із підготовки підрозділів Збройних Сил, а саме: українсько-американські навчання «Репід Трайдент-2018», українсько-американські навчання «Сі Бриз-2018», багатонаціональні навчання «Світла лавина-2018», багатонаціональні навчання «Чисте небо-2018» та українсько-румунські навчання «Ріверіан-2018».

Реалізація положень закону та указу забезпечить виконання завдань у галузі безпеки та оборони в загальному контексті реалізації пріоритетного зовнішньополітичного курсу держави, підвищить ефективність реалізації національних програм щодо розвитку власних Збройних Сил та виконання зобов'язань нашої держави як учасниці програми «Партнерство заради миру», а також зобов'язання України як держави — учасниці Угоди між державами — учасницями Північноатлантичного договору та іншими державами, які беруть участь у програмі «Партнерство заради миру», щодо статусу їхніх збройних сил, Додаткового й Подальшого додаткового протоколів до цієї угоди, згоду на обов'язковість яких надала Верховна Рада. Також проведення навчань дасть змогу збільшити фінансові надходження в національну економіку за рахунок надання відповідних товарів, робіт, послуг для підрозділів інших держав.

«КОНСОЛІДАЦІЯ ВСІХ УКРАЇНЦІВ... Є ГОЛОВНОЮ ПЕРЕДУМОВОЮ НАШОЇ ПЕРЕМОГИ»

Президент Петро Порошенко наголошує, що саме об'єднання українського народу проти агресора — Росії є основою перемоги України над ним.

«Маючи перед очима гіркий досвід отаманщини часів Української національної революції, ми даємо відсіч і будь-яким спробам посіяти в країні хаос та анархію. Розуміємо, принаймні в більшості своїй, що консолідація всіх українців на фоні найнебезпечнішої зовнішньої загрози, яка походить від Росії, є головною передумовою нашої перемоги», — сказав глава держави під час виступу на заходах із нагоди сторіччя бою під Крутами, повідомляє сайт Президента.

УКРАЇНА ТА США ДОМОВИЛИСЯ ПРО СПІЛЬНУ КООРДИНАЦІЮ ДІЙ У БЕЗПЕКОВИХ ПИТАННЯХ

Президент України Петро Порошенко обговорив із Державним секретарем США Рексом Тіллерсоном координацію дій двох країн у безпекових питаннях. Про це Петро Порошенко повідомив на брифінгу за підсумками зустрічі, яка відбулася в рамках участі глави держави у 48-му щорічному засіданні Всесвітнього економічного форуму в Давосі.

Президент також подякував Держсекретареві США за санкції, які запроваджуються американськими партнерами проти російських резидентів. «Впевнений у тому, що ця політика є ефективною. Для нас дуже важливо мати цей механізм впливу для того, щоб повернути Росію за стіл переговорів і забезпечити деокупацію Донбасу і звільнення Криму», — зазначив Президент.

Глава держави також наголосив на значущості узгодження позицій стосовно запровадження миротворчої місії на Донбасі. «Дуже важливо, щоб ми запланували та узгодили можливий проект резолюції про миротворців на Донбасі з ключовими характеристиками, які має містити ця резолюція. Ми отримали повну підтримку США, наших інших партнерів по Раді Безпеки ООН», — зазначив він, повідомляє сайт глави держави.

«На моє глибоке переконання, в якості першого кроку дуже важливо, якщо це буде стандартна миротворча місія Ради Безпеки ООН, і я не втрачаю оптимізму щодо того, що це може відбутись у 2018 році», — сказав Президент.

«Я як Президент України, і, за моїм дорученням, українські дипломати будемо докладати до цього максимум зусиль», — додав він.

«УКРАЇНА Є ПРІОРИТЕТНОЮ КРАЇНОЮ ДЛЯ США ТА ЄВРОПИ»

Про це зазначив директор Центру досліджень з питань безпеки імені Джорджа Маршалла пан Кіт Дейтон під час семінару, у якому брав участь Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак.

— Ми досягли багато прогресу з того часу, як почали нашу співпрацю. Ми повинні знайти найкраще порозуміння між військовими та цивільними, між громадянським суспільством і захисниками країни. Ви реформуєте відомство під час воєнних дій, і наш обов'язок надати всю необхідну дорадчу допомогу, яка допоможе вам у нелегкому процесі реформування, — наголосив директор Центру досліджень з питань безпеки імені Джорджа Маршалла пан Кіт Дейтон.

«ДЕРЖАВА МАЄ СТВОРИТИ УНІФІКОВАНІ ПРОТОКОЛИ РЕАБІЛІТАЦІЇ ПОРАНЕНИХ ЗАХИСНИКІВ»

Держава має випрацювати спільний підхід та уніфіковані протоколи реабілітації поранених незалежно від форми власності або відомчої належності закладу, який надає реабілітаційні послуги. Про це заявила віце-прем'єр-міністр із питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Іванна Климпуш-Цинцадзе під час відвідин «Реабілітаційного центру Фонду братів Кузьміних» у Житомирі.

«Завдяки трастовим фондам НАТО, ми зараз маємо можливість поліпшувати реабілітаційну базу, але треба випрацювати спільні протоколи реабілітації. Держава має співпрацювати з громадськими ініціативами, які вже показують реальні результати», — сказала Іванна Климпуш-Цинцадзе. Вона переконана, що наростити кількість і якість послуг із реабілітації поранених вояків можна, використавши потенціал співпраці в цій сфері з неурядовим сектором та міжнародними партнерами, повідомляє Урядовий портал.

Керівник секції Трастових фондів НАТО Фредерік Пежо запросив Реабілітаційний центр до участі в тренінгах, які організовує Північноатлантичний альянс для фахівців-реабілітологів. Він повідомив, що за останній рік відбулося понад 100 таких заходів уключно з підготовкою близько 2000 спеціалістів із психологічної допомоги. У жовтні шість реабілітологів із військових госпіталів Львова та Ірпеня пройшли підготовку у Вашингтоні.

За словами заступника голови Житомирської обласної державної адміністрації Ярослава Лагути, питання реабілітації військовослужбовців особливо гостре для області. Нині на Житомирщині проживає 10,5 тис. демобілізованих учасників АТО, з них майже 700 — з інвалідністю.

«Хлопці, які захищали наш мир, мають отримувати найкращу допомогу», — сказав голова «Реабілітаційного центру Фонду братів Кузьміних» Сергій Кузьміних. Він, а також його брат — відомий комбат-«кіборг» донецького аеропорту Олег Кузьміних провели ознайомчу екскурсію центром і розповіли про послуги, які надають його фахівці, та про нагальні потреби у сфері реабілітації поранених військовослужбовців.

Довідково

«Реабілітаційний центр Фонду братів Кузьміних» відкрився в січні 2017 року в Житомирі. Центр надає безоплатну допомогу бійцям АТО й дітям із дитячим церебральним паралічем. За рік роботи центр надав висококваліфіковану реабілітаційну допомогу понад 100 військовослужбовцям і близько 50 дітям. У вересні 2017 року розпочав свою роботу аналогічний реабілітаційний центр у Черкасах. Фонд планує розширювати базу й можливості з реабілітації поранених бійців АТО й дітей із важкими захворюваннями.

ПЕРШЕ ЛЬОТНЕ ВИПРОБУВАННЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КРИЛАТОЇ РАКЕТИ ПРОЙШЛО УСПІШНО

ЦЯ КРИЛАТА РАКЕТА НАЗЕМНОГО БАЗУВАННЯ ЗДАТНА ТОЧНО ВРАЖАТИ НАЗЕМНІ ТА МОРСЬКІ ЦІЛІ

Про це повідомив Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов. За його словами, це повністю українська розробка конструкторів Державного підприємства «ДержККБ «Луч» у співпраці з іншими державними і приватними підприємствами ОПК України. «Під час випробувань, які відбулись успішно, перевірялися льотні характеристики та робота систем ракети», — пояснив він.

Олександр Турчинов також повідомив, що РНБО України, що координує національну ракетну програму, поставила завдання «розробити комплекси крилатих ракет не тільки наземного, але й також морського та повітряного базування». «Дальність дії наших крилатих ракет та їхнє бойове спорядження не суперечать підписаним Україною міжнародним угодам для такого виду зброї», — йдеться на сайті РНБО України.

«Для України це дуже важлива подія, тому що після тотального роззброєння української армії відповідно до Будапештського меморандуму, на озброєнні Збройних Сил України не залишилося жодної крилатої ракети», — повідомив Олександр Турчинов.

«Сьогоднішніми випробуваннями ми відкрили новий етап ракетної програми, відповідно до якого наші Збройні Сили повинні отримати потужні високоефективні крилаті ракети, здатні на великій відстані точно вражати ворожі цілі», — наголосив Секретар РНБО України, підсумувавши, що ракетні комплекси такого класу «є важливим фактором стримування агресора».

ДУМКА ЕКСПЕРТА

Сергій ЗГУРЕЦЬ,
Директор інформаційно-консалтингової компанії Defense Express:

«Цей проект надзвичайно вчасний. З огляду на те що:

1) для України створення потужної зброї має виключне значення для забезпечення національної безпеки;

2) за умов обмежених ресурсних можливостей варто обирати проекти за критерієм «ефективність-вартість».

Ракетний проект «Нептун» належить саме до таких оптимальних рішень.

За відносно невеликі кошти Україна в короткий термін часу має отримати крилату ракету з дальністю в межах 300 км.

Це цілком національний проект — немає залежності від іноземних партнерів, що має особливе значення на тлі відмови окремих західних оборонних компаній постачати Україні подібні зразки або складові до них. Можна стверджувати, що ДП «Державне Київське конструкторське бюро «Луч» створило нову національну високотехнологічну кооперацію, до якої входять підприємства, що забезпечили створення бойової частини, системи управління, головок самонаведення різних типів, радіовисотомірів тощо. Звісно, КБ «Луч» продемонструвало в конструкції свій фірмовий стиль. Це поєднання нових ідей та вже перевірених рішень, надійних конструкцій, виготовлення яких вже налагоджено в Україні. Наприклад, ті ж транспортно-пускові контейнери. Або застосування окремих елементів від ракети С-200. Такий підхід значно зменшить витрати на підготовку серійного виробництва.

Проект здійснюється за затвердженим планом. Нині (виходячи з рівня та особливостей загроз) найбільш актуальною є версія наземного комплексу, оскільки вона забезпечить як захист з моря, так і ураження наземних об'єктів.

У подальшому ракета може бути адаптована під корабельну та авіаційні версії.

Ракета дозвукова. Схема польоту стандартна для крилатої ракети. На маршовій ділянці висота польоту — 10–30 м, на кінцевій ділянці 4–5 м. Бойова частина — осколково-фугасна. За рахунок оснащення різними типами головок самонаведення може вражати різні типи цілей. Як з відомими координатами, так і використовуватись як протирадіолокаційна ракета. Ракета спроможна забезпечити дальність стрільби по морській цілі у 280 км; по береговій стаціонарній цілі — більшу дальність. Поява такої крилатої ракети в арсеналі українського війська матиме надзвичайно позитивне психологічне значення — як реалізована ідея посилення ЗСУ зброєю стримування. І чим швидше — тим краще».

НАЦІОНАЛЬНИЙ БАНК УКРАЇНИ ПРЕЗЕНТУВАВ ПАМ'ЯТНУ МОНЕТУ «ЗАХИСНИКАМ ДОНЕЦЬКОГО АЕРОПОРТУ»

Цього тижня в обігу з'явився один мільйон новеньких пам'ятних монет номіналом 10 гривень.

Національний банк України, презентував пам'ятну монету на честь захисників Міжнародного аеропорту «Донецьк», котрі 242 доби героїчно обороняли летовище.

Група «Арттріум», а це знані в Україні художники Володимир Таран, Сергій та Олександр Харуки, працювали над дизайном монети під враженням від документальних фото та відеокадрів про оборону летовища.

— Не скажу, що це було легке завдання. Зазвичай робиться дуже багато варіантів ескізів. У цьому випадку був один ескіз аверсу і один ескіз реверсу. Тією чи іншою мірою вони змінювалися, але ідея залишилася первинна. Перед початком роботи над дизайном монети ми переглянули дуже багато фотографій з ДАПу. Емоції переповнювали, і цей ескіз нам вдався на одному диханні, — згадує роботу співавтор дизайну Володимир Таран.

Тримаючи на долоні новенькі блискучі 10 гривень, бачу, як майстерно виконані всі деталі малюнку. На аверсі монети дві мужні руки тримають зброю різних епох — козацьку шаблю та автомат. Тут зображено малий державний герб України, напис «Україна» та гасло «За честь! За славу! За народ!». Придивившись, можна розгледіти український національний орнамент, що прикрашає рукав козацької сорочки. На реверсі міститься стилізоване зображення захисника донецького аеропорту на тлі напівзруйнованої диспетчерської вежі з прапором України. Пробитий кулями та понівечений осколками метал символізує запеклість боїв. Закарбовані на ньому дати початку та кінця оборони ДАПу та напис «КІБОРГИ. UA» повсякчас нагадуватимуть всім про 242 доби незламності українських військових.

— Образ воїна, викарбуваний на монеті, є збірним. Ми хотіли, щоб кожен захисник трохи впізнав у ньому себе, — розповідають художники — брати Сергій і Олександр Харуки. Вони не вперше працюють над тематикою Збройних Сил України. Саме їхню авторську роботу сьогодні часто можна побачити на мундирах військовослужбовців у вигляді відзнаки Президента України «За участь в антитерористичній операції».

Але гроші без людей нічого не були б варті. На запрошення НБУ до Києва приїхали захисники ДАПу. Першими нові пам'ятні монети отримали командир однієї із бригад Десантно-штурмових військ Збройних Сил України полковник Євген Мойсюк, який певний період керував обороною аеропорту «Донецьк» та «кіборги»-десантники старший сержант Олександр Берещук і молодший сержант Володимир Домбровський.

— Дуже символічно і вірно те, що мужність і незламність наших воїнів у прямому сенсі викарбувана на монетах нашої держави, — зазначив полковник Євген Мойсюк.

Начальник управління нумізматичної продукції та маркетингу Нацбанку Тамара Лошманова урочисто вручила почесним гостям перші новенькі монети та повідомила всім присутнім, що Національний банк України розпочав спеціальні випуски таких пам'ятних монет із недорогоцінних металів, які будуть виготовлятися великими тиражами та реалізовуватися за їхньою номінальною вартістю — 10 гривень. Вона зазначила, що серію монет про Збройні Сили України символічно починає саме ця

монета, присвячена подвигу героїчних захисників ДАПу.

Під час презентації начальник Головного управління морально-психологічного забезпечення Збройних Сил України генерал-майор Олег Грунтковський зауважив, що оборонці аеропорту показали всьому світу незламність українського духу та продемонстрували готовність українського народу боротися за свою свободу.

— Ми дуже вдячні тим, хто приєднався до цієї роботи і увіковічнив пам'ять про наших військових, — зазначив він.

А ще Національний банк України цього року запустить в обіг серію пам'ятних монет, присвячених Збройним Силам України. Зокрема на березень заплановано випуск нової монети «День українського добровольця», а до кінця року — пам'ятної монети номіналом 10 гривень «100-річчя створення Українського військово-морського флоту».

Ярослав МЕЛЬНИЧУК

«ЗАХІДНЯКИ» НА ДОНБАСІ,

АБО НАВІЩО МЕДИКИ З ПРИКАРПАТТЯ ТА ГАЛИЧИНИ ЇДУТЬ У ВІДПУСТКУ В РАЙОН АТО

ІСТОРІЯ КОЖНОЇ З ЦИХ ЖІНОК ПОЧИНАЛАСЯ ПО-РІЗНОМУ, АЖ ПОКИ ВІЙНА НА ДОНБАСІ НЕ НАПИСАЛА ПРО НИХ У КНИЗІ ЛЮДСЬКИХ ДОЛЬ НА ОДНОМУ АРКУШІ

На Сході місцеві називають їх «бандерівками», нерідко недовірливо приймають ліки та рекомендації й навіть дозволяють собі казати, що вони приїхали на Донбас, аби заробити. А вони самі на запитання «Навіщо їдете за тисячу кілометрів на війну?» відповідають просто: «Роблю те, що вмію, там, де справді потрібна допомога…»

МАМА ГАЛЯ: *«СВОЇМ ПАЦІЄНТАМ НАМАГАЮСЯ ПРИЩЕПИТИ ПАТРІОТИЗМ»*

Станиця Луганська. Ранок. Шибки місцевої лікарні дзвенять через вибухи. А під кабінетом лікаря — черга. Десятки людей прийшли на прийом. За дверима — та, кого в цьому регіоні часто називають бандерівкою. Проте Галина Черниш з Івано-Франківщини тендітна, завжди спокійна та привітна жінка, з добрими усміхненими очима.

Вона тут уже вчетверте, однак досі знаходяться ті, котрі підозріливо спостерігають за кожним її рухом, бояться з її рук навіть воду взяти: раптом отруєна. Але вона не ображається, каже, що це вони такі через потужну російську пропаганду, яка ллється тут із кожного радіоприймача й телевізора.

— Коли вперше приїхала, то була «бандерівкою». Удруге — називали «украинский врач». Нині вже більшість місцевих зустрічає як рідну, пригощають яблуками, передають через родичів, які приходять на прийом, мисочку фірмових пельменів, пиріжечків, додаючи записочки «украинскому доктору», — каже пані Галина.

— Бувають й інші пацієнти. Одна жінка щоразу, коли приходить на прийом, вимагає перекладати все російською. Я відмовляюся, кажу, що російської не знаю. Бо, як на мене, іноземною мовою в країні можуть розмовляти або іноземці, або найманці, або окупанти. Я не належу ні до тих, ні до інших, — розповідає лікарка.

Пані Галина з тих, котрі, як вона сама каже, отримали щеплення патріотизму ще під час Революції гідності. Тоді в столицю жінка приїхала разом

Для Галини Черниш неважливо, чи то військові пацієнти, чи то цивільні, головне — допомогти

зі своїми дорослими дітьми — сином і донькою. Разом рятували поранених, травмованих і застуджених. А коли на Донбасі почалася війна, лікарка одразу пішла у військкомат, щоб узяли її на фронт допомагати. Адже вона майор запасу Збройних Сил. Колись разом із чоловіком–офіцером жінка об'їздила пів-Союзу, бачила, що значить військова служба та обов'язок. У Франківську вона навіть комісію пройшла, та з першого разу потрапити на Схід не вдалося. Почала допомагати нашим військовим як волонтерка. Ліки, продукти, місцеві закарпатські смаколики (мед, соління, випічка), навіть автомобіль «Нива» для батальйону, де служили земляки, купили місцевою громадою.

Лікарка на Сході уже вчетверте. Місцеві зустрічають її як рідну, називають «украинским доктором»

Доставляти те добро для хлопців вирушила аж у Волноваху. Тоді зрозуміла, що вона таки потрібна там за своєю спеціалізацією.

На роботі написала заяву на відпустку і в листопаді 2015-го в складі Першого добровольчого медичного шпиталю поїхала на Схід як лікарка.

Мар'їнка, Новотроїцьке, Станиця Луганська. Неважливо, чи то військові пацієнти, чи то цивільні, головне для Галини Черниш допомогти. І вони одужують, здаються, не завдяки лише лікам, але й турботі та усмішці пані Галини. Місцеві бачать, хто насправді ті західняки–«бандерівці». А наші вояки приходять до пані Галини, як до рідної матері, навіть так її й називають — мама Галя. Жінка працює без вихідних: «Ну а як же? Люди ж ідуть. Узяла із собою книжку почитати, але навіть не перегорнула й сторінки», — розповідає пані Галина.

Вона завжди знаходить час для того, щоб зробити світ навколо себе кращим: розповідає місцевим українську правду, якої більшість із них ніколи не чула, садить квіти, молиться за мир в Україні.

— Вабить туди, тому що бачу, що там треба бути, і я їздитиму доти, доки триває війна, — каже Галина Черниш.

ОЛЬГА СТАСІВ: *ПІШЛА СТЕЖКАМИ ВЕЛИКИХ СПРАВ ЧОЛОВІКА, НАЙГОЛОВНІШОЇ, ЯК ВІН КАЗАВ, У СВІТІ МІСІЇ — РЯТУВАТИ ЛЮДЯМ ЖИТТЯ*

Ольга Стасів — іще одна «бандерівка», яка приїхала в Станицю Луганську із Західної України рівно через два роки після першого візиту туди Галини Черниш.

Майже рік тому історію цієї жінки почула вся Україна, коли вона шукала хлопчика — автора листа її «дорогому солдатику» на війну, який просив незнайомця лише про одне — берегти себе та повернутися додому живим. Її чоловік Михайло таки повернувся, але за півроку його серце не витримало всього пережитого й побаченого на війні…

Для пані Ольги смерть найріднішої людини була справжнім шоком, адже її чоловік, урятувавши сотні чужих життів, так, на жаль, і не зміг зберегти своє життя для них обох. Відтоді кожен крок вона присвячує своєму коханому й вірить, що він, наче янгол-охоронець, допомагає їй в усьому з неба.

А почалося все з того, що **розгублена, згорьована жінка весь свій біль вилила в оповіданні про коханого. Глибока та щира історія вразила всіх настільки, що стала однією з найкращих присвят загиблим героям, які зробили все, що змогли, заради мирного неба над Україною**. Це оповідання увійшло в «Книгу добра», а пані Олі вручили путівку в Угор-

До лікаря Ольги Стасів місцеві приходять не тільки лікуватися, але й просто поговорити

щину. Тоді жінка знайшла автора листа, який підтримував її чоловіка на війні, і цю путівку подарувала йому. Але на цьому вона не зупинилася.

Жінка ходила стежками великих справ її чоловіка, найголовнішої, як він сам казав, у світі місії — рятувати людям життя. По крихті збирала свідчення його побратимів. Чотири місяці намагалася працювати в лікарні, де він працював до відрядження на Схід. Проте кожен закуток, кожен предмет у його кабінеті нагадував їй про горе. Пішла, не забравши жодного аркуша. Можливо, скоро настане час, коли вони із сином заберуть його речі додому. А поки що сліди коханого завели її туди, де він провів останні роки свого життя — у район АТО.

Вона поїхала, аби краще зрозуміти, що так тримало його там, де на голову падають смертоносні снаряди, а з-під ніг вислизає земля.

Тому, коли побачила повідомлення в Інтернеті про те, що в Станиці потрібна медсестра в хірургічне відділення, одразу заповнила заявку. Дарма що Ольга лікар, а не медсестра, вона була готова на все, аби потрапити туди, куди вперше поїхав за час війни на Донбасі її Михайло.

Коли ж раптом відкрила свою пошту й побачила запрошення приєднатися до команди медиків, що їдуть на Схід, не тямилася з радості та хвилювання. Примчала додому порадитися із сином, хоча для себе вона все вже давно вирішила.

Він її зрозумів, і хоч як було важко відправляти на війну ще одну найріднішу людину, відпустив.

Проводжаючи маму на вокзал, він тихо молився й просив тата оберігати її з неба, а вдома, заливаючись сльозами, довго-довго вдивлявся в їхнє сімейне фото…

Вона ходила тими самими коридорами, сфотографувалася з тими самими медиками на тих самих сходах, де колись зробив фото її чоловік. Намагалася хоч трохи пожити його життям, і їй не вірилося, що це таки вдалося зробити.

У Станиці про ще одну україномовну «бандерівку» дізналися миттєво. Такі ж недовірливі погляди, увага до кожного її руху. Однак і ця західнячка виявилася такою самою доброю та привітною, як і пані Галина.

— Хоч би що казали або думали місцеві, а я бачила, що всі вони добрі люди. Просто дуже вже змучені війною та брехливою пропагандою, — каже Ольга Стасів.

Невдовзі й пані Олю тут полюбили й стали до неї приходити просто поговорити, пригостити ще одного «украинского доктора» своєю випічкою.

І ніхто не знав, що вона, завжди всміхнена й привітна, після важкого робочого дня тихенько плакала, обіймаючи подушку на ліжку в п'ятимісній палаті, у тій лікарні, де працював і рятував життя воякам і місцевим жителям її чоловік…

— Коли через вибухи починали дзвеніти вікна, я, тривожачись, чекала, скільки цього разу бійців до нас привезуть, — розповідає пані Ольга.

Повернувшись із району АТО, Ольга Стасів прагне якнайскоріше опанувати професію лікаря невідкладних станів, яку мав її чоловік. Адже тепер, як і він колись після війни в Афганістані, твердо переконана, що немає важливішої роботи у світі, аніж та, що рятує життя.

А потім — знову на Схід. Не тримається вона за тихе та спокійне життя в Тернополі, так само як і її чоловік, який, залишивши зручне крісло завідувача лікарні, поїхав туди, де треба було рятувати життя.

Ольга МОСЬОНДЗ

«ЩО БОЛИТЬ» У РОДИН УЧАСНИКІВ АТО

У БІЛІЙ ЦЕРКВІ, ЯК І В БАГАТЬОХ ІНШИХ ТАКИХ МІСТАХ РІЗНИХ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ, Є ЧИМАЛА СПІЛЬНОТА ЛЮДЕЙ, ОБ'ЄДНАНИХ… ВІЙНОЮ, БОЛЕМ ВТРАТ, ПРОБЛЕМАМИ АДАПТАЦІЇ ДО ЖИТТЯ ПІСЛЯ ВІЙНИ. СЕРЕД ЦИХ ЛЮДЕЙ, ЗОКРЕМА, Й МАТИ ЗАГИБЛОГО ВОЇНА, ЯКА НЕ МОЖЕ ДАТИ СОБІ РАДИ ПІСЛЯ ВАЖКОЇ ВТРАТИ, ТА ДЕМОБІЛІЗОВАНИЙ БОЄЦЬ — ВЕТЕРАН АТО, ЯКИЙ СТРАЖДАЄ ВІД БОЙОВОЇ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ТРАВМИ І НЕ ХОЧЕ НІКОГО БАЧИТИ Й ЧУТИ. А ІНШИЙ БОЄЦЬ УЖЕ ТРИВАЛИЙ ЧАС КАРТАЄ СЕБЕ ЗА ТЕ, ЩО ВИЖИВ…

Сьогодні чимало ветеранів АТО потребують допомоги

… Вуличками Білої Церкви в маршрутці їде жінка. На її очах сльози. Спантеличена і розчавлена — щойно водій відмахнувся від пред'явленого нею посвідчення матері загиблого бійця АТО. А вона ось уже другий рік поспіль, як на роботу, майже щодня їздить до портрета сина на меморіальній дошці на будівлі школи, де він навчався. Мимоволі згадує щоразу, як він дзвонив їй, коли був за крок до смерті, і казав: «Постав свічку, мамо, і цього разу минулося». Було це і тоді, коли в його машину влучив ворожий снаряд, а він вцілів. Пощастило йому і тоді, коли снаряд упав на місце, де хлопець до того заварював чай.

Але одного разу… У пам'яті назавжди закарбувався той клятий день, коли вона поверталася з церкви, а їй зателефонувала розгублена сусідка: «Тут тебе шукають товариші сина по службі, а з ними хлопці з військкомату. Давай хуткіше...» Вона прийшла і почула те, від чого захололо її серце: «Ваш син помер»… Що в неї залишилось тепер?..

…У маленькій квартирі в Білій Церкві, схопившись за голову, всю новорічну ніч пролежав під ліжком ветеран АТО. Він ховався від гуркоту святкових салютів, які нагадували йому війну. Повернувшись додому з фронту, він мало з ким спілкується. Про всі свої проблеми розповідає лише психологу з міської лікарні, та й те виключно по телефону:

— Я бачу уві сні очі тих, кого вбив на війні, і не можу спокійно жити, — говорить він у трубку і плаче.

— Це війна… Такі правила: якщо не ти вб'єш ворога, то він тебе, — лунає у відповідь сумний жіночий голос...

…Інший боєць славетної 72-ї бригади чи не щодня подумки повертається на фронт. В район АТО чоловік потрапив із її початком, а нині — у відпустці, відпочиває з родиною на Закарпатті. Його частина відведена у ППД. За роки війни йому багато чого довелося пережити. Всі жахи війни відчув, як то кажуть, сповна. Здавалось би, нині в нього є можливість все забути, побути з родиною, проте в думках він із тими, кого вже немає серед живих. Дивлячись, як донька радіє снігу і катається на санчатах, він мимоволі згадує побратима, що загинув під Авдіївкою, так і не побачивши сина, який нещодавно народився. Його виснажує відчуття вини — він живе і радіє життю разом з донькою, а побратима більше немає, його син росте напівсиротою...

У Білоцерківській міській службі підтримки ветеранів, учасників бойових дій, антитерористичної операції та членів їхніх сімей таких щемливих життєвих історій жителів міста мені розповіли ще чимало.

— Ми намагаємося допомагати всім, чим тільки можемо. Приміром, матері загиблого воїна Ярослава свого часу допомогли отримати статус члена родини загиблого військовослужбовця. Після смерті сина вона ледь вижила через душевний біль, тож усі її паперові клопоти ми взяли на себе. Також ініціювали встановлення меморіальної дошки на школі, де навчався хлопець, — розповідає керівник Білоцерківської міської служби підтримки ветеранів, учасників бойових дій, антитерористичної операції та членів їхніх сімей, юрист за фахом, ветеран АТО Дмитро Яценко. — Болить душа за батька Богдана П., який вже тривалий час перебуває в полоні. Приходить чоловік до нас, просить допомоги. Розуміємо, що він потребує простої людської підтримки, і говоримо, разом збираємо документи, готуємо звернення до влади. А нещодавно зателефонував інвалід війни I групи, ветеран АТО. Чоловік не міг виходити на вулицю, бо в парадному його будинку не було спеціального пандуса. Зв'язались із комунальною службою і цю проблему вирішили.

> *…У маленькій квартирі в Білій Церкві, схопившись за голову, всю новорічну ніч пролежав під ліжком ветеран АТО. Він ховався від гуркоту святкових салютів, які нагадували йому війну...*

У Білій Церкві на обліку нині 1756 учасників АТО, 56 членів сімей загиблих. Щоб бути в курсі всіх проблем, якими живуть місцеві ветерани та родини військових, у службі організували групу взаємопідтримки, так зване ветеранське коло. Хтось потребує юридичної консультації, комусь допомагають оформити документи на пільги тощо. Окрема проблема полягає в тому, що чимало демобілізованих не можуть влаштуватися на роботу, особливо ті, кому за 40. По допомогу звертаються до столичного центру AxioS, де їм допомагають працевлаштуватися, пройти навчання і навіть відкрити власну справу. Для тих, хто хоче підвищити рівень володіння англійською, організували курси.

Як і в багатьох регіонах, невирішеною проблемою залишається пільговий проїзд. Місцева влада уже вела перемовини з перевізниками — під час круглого столу наче домовились безкоштовно перевозити інвалідів I та II груп, учасників АТО, членів родин загиблих. Проте скарги на перевізників від ветеранів АТО, родин загиблих і досі надходять.

Діючі військовослужбовці теж навідуються до ветеранського кола, адже й у них життя не безтурботне. Вони бідкаються, що витрати на винаймання житла неабияк зменшують сімейний бюджет контрактників: середня вартість оренди однокімнатної квартири у Білій Церкві обходиться близько 3000 гривень на місяць плюс оплата комунальних послуг. А тепер відмінусуйте цю цифру від 7500–8500 гривень грошового забезпечення контрактника. А ще сім'ю треба годувати. Особливо скрутно в такій ситуації сім'ям контрактників, дружини яких перебувають у відпустці по догляду за дитиною...

Чимало ветеранів АТО потребують психологічної допомоги. Служба у разі потреби направляє їх до Центру відновлення та адаптації військовослужбовців та членів родин, де на волонтерських засадах працюють психологи кризової служби, а також до психологів місцевих лікарень.

— Тих, хто потребує фахової психологічної допомоги, чимало. Щоб повернути тепло і спокій у сім'ї, саме дружини бійців, їхні батьки вмотивовують ветеранів проходити психологічну реабілітацію, — пояснює лікар-психолог Білоцерківської міської лікарні № 2 Анастасія Цибровська, яка з 2015 року працює з учасниками бойових дій. — Ветерани скаржаться на проблеми зі сном, на напади агресії. Я не можу сказати, що в багатьох ПТСР. Я б радше назвала це бойовою втомою. Усі мої пацієнти у телефонній розмові казали, що святкування Нового року для них було майже пеклом — вибухи феєрверків просто вбивали їх морально. В багатьох з них досі є адреналінова залежність — тягне назад на війну. Часто чую від них: «Я тоді зробив щось не так, тож маю все змінити і повернутися». Цей стан дуже небезпечний, призводить до алкоголізму, втрати родинних стосунків і роботи.

Як каже лікар, більшість відчуває когнітивний дисонанс — на війні все зрозуміло: чорне і біле, ворог і побратими. А в мирному житті доводиться вирішувати купу дрібних проблем, які на війні зовсім не суттєві. До того ж лікар каже, що навички щодо подолання цих проблем у тих, хто пройшов пекло війни, просто на якийсь час атрофуються.

— Кажуть: «Я там ворога зупиняю, а ви тут зі своїми чергами та бюрократією», — додає лікар. — Це викликає агресію. Якби було «єдине вікно», де вони могли б вирішувати всі свої нагальні питання, їм було б значно простіше. А поки що таким вікном для них є Служба підтримки ветеранів. Багато учасників АТО страждають від почуття провини за те, що вижили, це правда. Останнім часом помічаю, що проблеми починаються через кілька місяців після повернення з фронту, а пік загострення — через рік-півтора. Важливо розповісти про те, що ти пережив страшні події, і це нормальна реакція психіки на них. Запевнити, що не з'їхав з глузду. Так, психіка дала збій, з часом вона і сама впорається, але за допомогою психолога цього можна досягти швидше і легше. Важливо виявити внутрішні ресурси ветерана, що його тримає, що для нього важливо, звідки і черпати життєву енергію.

Матері загиблого воїна став відрадою онук, котрий як викапаний схожий на її сина. Із хлопцем, з яким лікар тривалий час спілкувалася виключно телефоном, вони цю травму подолали разом, тож в нього потроху все нормалізується — знайшов нову роботу, виявив у себе здібність до творчості — пише картини. А військовий, який докоряв собі тим, що залишився живий, разом із побратимами нині активно допомагає родині загиблого товариша…

Життя в цьому місті триває, бо сам на сам із болем, який принесла війна, сім'ї вояків не залишають.

Тетяна МОРОЗ

ЗМІНИ У ВІЙСЬКУ

НОВИЙ СОЛДАТСЬКИЙ РАЦІОН, НОВЕ ОБМУНДИРУВАННЯ, ТРИВАЄ РОЗБУДОВА ІНФРАСТРУКТУРИ. ТАКОЖ ПЛАНУЮТЬСЯ НОВАЦІЇ У СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖИТЛОМ

Заступник Міністра оборони України генерал-майор Олег Шевчук

В українському війську активними темпами розвивається інфраструктура, осучаснюється його логістика, військові «кутюр'є» намагаються створити якомога зручніші однострої, а експерименти в системі армійського харчування поволі наближають ЗС України до того оптимуму, який є стандартом у країнах НАТО. Про це й не тільки ми розмовляли із заступником Міністра оборони України генерал-майором Олегом Шевчуком

НА ПРОДОВОЛЬЧЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АРМІЇ 2018-го ПЕРЕДБАЧЕНО 3,5 МІЛЬЯРДИ ГРИВЕНЬ

— Олегу Миколайовичу, спершу запитаю про те, яким чином до розвитку інфраструктури, системи логістики і забезпечення війська залучені закордонні партнери. Які специфічні програми, поради, технології, обладнання, кошти надано ЗСУ в межах обміну досвідом та практичної допомоги?

— Країни-партнери суттєво сприяють розвитку нашої військової інфраструктури. Зокрема це стосується створення навчальних центрів: підготовки підрозділів Міжнародного центру миротворчості та безпеки, Сил спеціальних операцій, Центру морських операцій ВМС, розбудови Логістичної інформаційної системи.

До речі, за чотири роки наші Збройні Сили в межах міжнародної технічної і гуманітарної допомоги отримали матеріальних ресурсів на суму майже $247 мільйонів. Передовсім це радіолокаційні станції контрбатарейної боротьби різних типів, безпілотні літальні апарати, авто на базі HMMWV і Toyota Land Cruiser різних типів, радіостанції Harris Falcon-III, прилади нічного бачення, польовий шпиталь EMEDS, речове, продовольче, медичне майно та обладнання. Практично безцінною є міжнародна консультативно-дорадча допомога. Стратегічні іноземні радники брали активну участь у розробці проектів важливих документів оборонного планування, таких, як Стратегічний оборонний бюлетень України і Воєнна доктрина України.

Беруть іноземні фахівці участь і в реформуванні систем логістики та стандартизації наших Збройних Сил. Очікуваний бюджет відповідного Трастового фонду НАТО становить 4,1 мільйона євро. Країнами-контрибуторами тут є Бельгія, Данія, Канада, Нідерланди, Польща, Туреччина і Чехія. Підписано й імплементаційну угоду між Міноборони та НАТО щодо підтримки і постачання за програмою співробітництва Україна–НАТО допомоги Україні у сфері логістики і стандартизації. Головні проекти — це розробка концептуальних документів для системи логістики Збройних Сил України, удосконалення нормативної бази з урахуванням стандартів НАТО, створення сучасного складу на базі 46-го об'єднаного центру забезпечення.

— Як пройшли експерименти з новими підходами в системі харчування і чого слід від них очікувати найближчим часом? Чи можна досягнути натовських стандартів із тим «кошиком» забезпечення, який нині є в оборонного відомства?

— Підставою для реформування продзабезпечення стали позитивні результати експерименту, що проводився у 2015–2016 роках у Національній академії сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного та на Західній військово-морській базі. Його суть полягала в альтернативному принципі постачання продовольства у військові частини і зміни порядку розрахунку потреб у проваріанті. Відповідне забезпечення здійснювалося не за нормами харчування, а за Каталогом продуктів із 348 найменувань на фіксовану суму коштів. Цей підхід виявився ефективним. Важлива його відмінність — залучення до організації харчування штатних кухарів і обслуговуючого персоналу їдалень, що підвищує боєготовність і автономність дій військ. Затверджена в січні 2017-го Концепція реформи системи продовольчого забезпечення дозволяє створити гнучкий механізм замовлення продуктів, урізноманітнить і збалансує харчування військових. Також вона демонополізує сферу поставок, сприяє впровадженню новітніх зразків технологічного обладнання. У наступні два роки відбудеться остаточне переведення військових частин на згадані принципи харчування.

З урахуванням досвіду АТО розроблено новітні добові польові набори продуктів. Такі раціони з готовими стравами у зручному пакуванні з безполуменевим розігрівачем дозволяють забезпечити харчування протягом понад трьох діб на відміну від наборів, які постачали раніше.

Тепер щодо стандартів. Стандарт НАТО AMedP-4.6 (безпеки харчових продуктів, захисту і виробництва під час розгорнутих операцій) визначає загальні вимоги до безпеки продуктів харчування, їхнього приготування, пакування, маркування, зберігання й транспортування. За умови дотримання вимог законодавства України військо можна забезпечити якісним харчуванням, яке б відповідало цим стандартам НАТО. Тому наша основна робота надалі фокусуватиметься на забезпеченні дотримання цих вимог і норм виробниками й постачальниками. І перехід на систему харчування із застосуванням Каталогу вже покращив якість саме провізії. Із безпечністю, калорійністю, розмаїттям її асортименту не гіршими, ніж у Альянсі. Утім, щоб реально наблизитися до відповідних стандартів НАТО, варто модернізувати наявні технічні засоби або закупити нові зразки.

На продовольче забезпечення війська 2018-го передбачено 3,5 мільярда гривень. З них на забезпечення їдалень сучасним обладнанням передбачено 41,3 мільйона, що становить 48,7% від потреби. Тобто стандартів НАТО щодо якості, обсягу, калорійності, безпечності продуктів ми вже досягаємо, але відкритим питанням є відповідність таким нормам наших технічних засобів та обладнання.

У ВІЙСЬКО НАДХОДЯТЬ НОВІ МАТРАЦИ — БЕЗ РАДЯНСЬКОЇ ВАТИ

— Які нові предмети однострою, запроваджені військовими «кутюр'є», отримують схвальні відгуки і над чим вони працюють нині?

— Слід розуміти, що на розробку й запуск у виробництво нових зразків обмундирування, їхню доставку й видачу кінцевому користувачеві потрібен чималий проміжок часу. Найкоротший термін від розробки до отримання становить півроку, а середній — рік. Тому зразки, розроблені 2016-го, почали закуповувати й масово видавати торік, хоча частина їх потрапила до війська раніше. До таких предметів речового майна передусім варто віднести комплект зимової уніформи й окремі елементи спорядження. Минулоріч проводили дослідження та покращення наявних зразків і розробляли нові. Номенклатура речового забезпечення дуже широка. Що вже вдалося зробити?

Розроблено нові зразки вогнетривких костюмів для льотно-підйомного та спеціальних — для інженерного складу авіації Збройних Сил. Уже маємо сучасні вогнетривкі бойові спецкостюми для екіпажів бронетехніки. Снайперські пари отримали нові маскувальні комплекти. Завершується створення окремого комплекту для Сил спеціальних операцій. Скоро у війська надійдуть сучасні табірні модульні намети. Українські підприємства за участю Міноборони налагодили виробництво тканин: важкої (вітчизняні аналоги Oxford і Cordura), вогнетривкої (аналоги Nomex і Defender M), трикотажного полотна для виготовлення термобілизни та утеплювачів (аналоги Polartec Power Grid, Classik 200, Classik 300), тканин для виготовлення наметів на заміну брезентів, нових синтетичних нетканих утеплювачів із високим коефіцієнтом теплозбереження. Словом, звитяжців є чим потішити, і цю роботу ми продовжимо й 2018 року.

Не всі усвідомлюють, наскільки це велика робота. Вона є частиною докорінних змін у Збройних Силах, адже ще недавно наш солдат отримував старий матрац радянського зразка, набитий ватою, і спав на подушці з відходів швейного виробництва. Нині ці військові «анахронізми» замінили пінополіуретанові матраци й подушки з синтетичним наповнювачем.

— Скільки останніми роками опрацьовано варіантів вирішення житлової проблеми у війську? Які з них розглядають як реальні й перспективні? Чи стане квартирне питання частиною мотивації до тривалої служби у Збройних Силах?

— Найдієвішим механізмом розв'язання проблеми забезпечення військових і членів їхніх сімей житлом є повне виконання бюджетної програми «Будівництво (придбання) житла для військовослужбовців Збройних Сил України». Це могло б стати гарантованою частиною мотиваційної програми служби в нашому війську. **Нині Міноборони опрацьовує проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань забезпечення житлом громадян». Він передбачає, що, починаючи з 1 січня 2020-го, військовослужбовців на час проходження служби забезпечуватимуть штатно-посадовим службовим житлом, яке розміщуватиметься на території чи поблизу військових частин. Це житло закріплять за відповідними посадами, і воно не підлягатиме передачі в комунальну чи приватну власність.** Також військових не зараховуватимуть на квартоблік громадян, а з досягненням 20 календарних років вислуги вони матимуть право на одноразову грошову допомогу для вирішення житлового питання, що дозволить придбати власне житло. Законопроект передбачає і надання військовим компенсації кредиту на придбання житла і відсотків за цим кредитом залежно від вислуги років.

Розмову вів Геннадій КАРПЮК

ДЛЯ ШИРШОГО ВИЗНАННЯ НАШОЇ ЗБРОЇ У СВІТІ

ЇЇ НЕОБХІДНО ВИПРОБОВУВАТИ ЗА СТАНДАРТАМИ НАТО

НЕЗАБАРОМ ТАКА МОЖЛИВІСТЬ МОЖЕ З'ЯВИТИСЯ В ЧЕРНІГОВІ, ДЕ СТВОРЮЮТЬ ДЕРЖАВНИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ВИПРОБУВАНЬ І СЕРТИФІКАЦІЇ ОЗБРОЄННЯ ТА ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ

Розвиток Збройних Сил за західними стандартами та досягнення сумісності зі збройними силами держав — членів НАТО передбачені в новій редакції Воєнної доктрини України. Тому ухвалене урядом наприкінці минулого року рішення про створення Державного науково-дослідного інституту випробувань і сертифікації озброєння та військової техніки є надзвичайно важливим кроком на шляху до подальшого розвитку вітчизняного ОПК, впровадження стандартів Північноатлантичного альянсу у виробництво вітчизняної оборонної продукції та переоснащення війська сучасними зразками ОВТ

Щоб зразок ОВТ вітчизняного виробництва визнали в світі, необхідно отримати відповідний сертифікат. Задля цього виріб має пройти перевірку за стандартизованими методиками випробувань країн — членів НАТО у спеціалізованій лабораторії, де є підготовлений персонал та необхідне сучасне лабораторно-вимірювальне обладнання

Спеціалізований бронеавтомобіль «Варта» під час визначальних відомчих випробувань

Установа, що створюється в Чернігові на базі Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України (ДНВЦ ЗС України), займатиметься науково-технічною діяльністю, розробкою нормативно-технічних, програмно-методичних документів, а також проведенням випробувань і робіт з оцінювання відповідності (сертифікації) озброєння та військової техніки Збройних Сил та інших військових формувань України.

Передбачається, що новостворений інститут об'єднає науковий потенціал ДНВЦ ЗС України та виробничий потенціал підприємств вітчизняного ОПК, а створення сучасного лабораторно-вимірювального та полігонно-випробного комплексу прискорить впровадження наукових розробок та сприятиме створенню умов для просування вітчизняної оборонної продукції як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринку. Згодом це може стати запорукою створення вітчизняного технологічного парку, адже відомо, що останнім часом у всьому світі технопарки або територіально-виробничі наукові комплекси стали найбільш ефективною організаційно-економічною формою інтеграції науки і виробництва серед решти інноваційних структур. Для України це передусім можливість у найкоротший термін забезпечити переоснащення армії сучасними зразками ОВТ та відчутний поштовх до вдосконалення виробничої бази підприємств «оборонки».

— Державний науково-дослідний інститут випробувань і сертифікації озброєння та військової техніки, що створюється, працюватиме не лише в інтересах Міністерства оборони та Збройних Сил України, а й інших силових структур, це матиме значний позитивний ефект для економіки нашої держави, — сказав заступник начальника центру з виховної роботи підполковник Віталій Куравський. — Діяльність інституту також охоплюватиме потреби підприємств ДК «Укроборонпром», Ліги оборонних підприємств України, Асоціації виробників ОВТ України та інших, бо уможливить проведення на базі інституту всіх видів випробувань. А це прискорить прийняття на озброєння новітніх зразків ОВТ та сприятиме значній економії коштів підприємств-виробників ОВТ.

До речі, проблемним питанням в контексті переоснащення Збройних Сил сучасними зразками ОВТ та досягнення сумісності зі збройними силами Альянсу є оцінювання відповідності зразків ОВТ вітчизняного виробництва стандартам НАТО та відповідна сертифікація цих виробів. Наразі кожен новий зразок ОВТ перед направленням у війська піддається ретельній перевірці та випробуванням за відповідними програмами й методиками оцінювання, складеними фахівцями науково-дослідних установ ЗС України. Але результати таких випробувань визнаються лише в Україні. Навіть попри те, що в технічних завданнях на розробку нового зразка ОВТ, які виробник отримує від Міноборони, як правило, вже враховано матеріально-технічні стандарти НАТО, а подекуди, з огляду на бойовий досвід АТО, вони містять і більш жорсткі вимоги до тих чи інших характеристик зразків ОВТ. Щоб ОВТ вітчизняного виробництва визнали у світі, необхідно отримати відповідний сертифікат. Задля цього виріб має пройти перевірку за стандартизованими методиками випробувань країн — членів НАТО у спеціалізованій лабораторії, де є підготовлений персонал та необхідне лабораторно-вимірювальне обладнання. Важливо, щоб лабораторія також була сертифікованою та проходила регулярну верифікацію якості послуг, що нею надаються.

Зараз в Україні немає жодної такої сертифікованої лабораторії. А загалом сертифікація за стандартами НАТО за кордоном — недешева процедура, яка не по кишені вітчизняним виробникам. І деякі з них це вже відчули. Так, голова Ради директорів НВО «Практика» Олег Висоцький якось згадував, що його підприємство, що виробляє лінійку бронеавтомобілів «Козак» (до речі, «Козак-2» 2017 року прийнято на озброєння українського війська), вже має досвід звернення до іноземних сертифікованих центрів. З його слів, перевірка зразка ОВТ на балістичну стійкість коштує там 45 000 євро, а випробування на підрив — 900 000 євро.

Обговорюючи питання, пов'язані зі створенням Державного науково-дослідного інституту випробувань і сертифікації озброєння та військової техніки, підполковник Віталій Куравський наголосив на потребі в удосконаленні експериментально-випробної бази та необхідності передбачити у структурі установи орган з координації та методичного супроводження співпраці з країнами НАТО та ЄС, тобто Міжнародний центр співробітництва з країнами НАТО у сфері випробувань і сертифікації ОВТ. Такий структурний підрозділ інституту може стати акумулюючим осередком європейського та світового досвіду роботи військово-промислового комплексу і підприємств оборонного сектору. Створення Міжнародного центру співробітництва з країнами НАТО у сфері випробувань і сертифікації ОВТ, на думку підполковника Віталія Куравського, сприятиме поширенню та імплементації нормативно-правових норм країн НАТО та ЄС в Україні. Реалізація цього проекту передбачає організацію підготовки персоналу, створення цілого комплексу дослідних лабораторій та оснащення їх сучасним лабораторно-вимірювальним і полігонно-випробним обладнанням для проведення всіх типів вимірювань, необхідних при розробці нових зразків ОВТ, їхній сертифікації та експлуатації.

До речі, для створення мобільного полігонно-випробного комплексу цього року заплановано закупівлю за кордоном мобільної радіолокаційної системи траєкторних вимірювань та мобільної оптико-електронної системи траєкторних вимірювань на базі високошвидкісної високоточної двокоординатної гіростабілізованої платформи.

Андрій ЛИСЕНКО

ЩО ТАКЕ СТАНДАРТИ НАТО

Коли у країнах Північноатлантичного альянсу йдеться про стандарти НАТО або «Угоду із стандартизації» (Standardization Agreement; STANAG), мають на увазі міжнародний договір, який регламентує загальні правила, визначає спільний порядок дій, закріплює єдину термінологію і встановлює умови уніфікації технічних процесів, озброєння та військової техніки, інших засобів матеріального забезпечення збройних сил Альянсу та країн-партнерів. Треба розуміти, що стандарти НАТО формуються не на порожньому місці, всі вони базуються на бойовому досвіді, накопиченому в арміях країн — членів НАТО.

Усі стандарти НАТО умовно можна розділити на адміністративні, оперативні та матеріально-технічні. Адміністративні стандарти визначають процеси управління та обміну інформацією, порядок роботи з документацією. Оперативні — спрямовані на оперативне планування застосування військ. Матеріально-технічні стандарти визначають єдині вимоги до озброєння і військової техніки союзників, управління життєвих циклів, а також кодифікації предметів забезпечення.

Із вимогами НАТО до показників і параметрів зразків ОВТ та методиками їхнього оцінювання розробники можуть ознайомитися заздалегідь. Майже 2/3 стандартів є у відкритому доступі на офіційному сайті НАТО, для їхнього отримання необхідно лише пройти процедуру реєстрації. Ознайомлення зі стандартами, доступ до яких обмежений, в нашій країні здійснюється через відповідний запит до Міноборони у порядку, визначеному законодавством України щодо збереження державної таємниці.

ВОНИ ЗАХИЩАЮТЬ УКРАЇНУ!

Для військовослужбовця Олександра його доберман на кличку Рядовий не тільки бойовий побратим, але й відмінна «сигналізація» про непрошених гостей

Після закінчення військового університету старший лейтенант Володимир поїхав у район АТО. Відтоді минуло вже два роки

Юрій у війську з 18 років. У свої 20 він заступник командира взводу. Це вже третя ротація хлопця на гарячий Схід країни

Світлана на передовій майже два роки. Усі випробування витримує нарівні з товаришами, при цьому залишаючись завжди усміхненою

Олександр із Прикарпаття — навідник бойової машини. Другий рік на війні

Богдану всього 22. Він закінчив Військову академію лише півтора року тому, а вже командир з бойовим досвідом. Його підрозділ наразі стримує ворога на Донеччині

Спочатку Вадим пішов до війська за мобілізацією. Воював у батальйоні «Донбас». Після демобілізації недовго відпочив у колі сім'ї і вже більше року знову на передових позиціях в районі Світлодарської дуги

Водій-санітар медичної роти Олександр родом з Луганщини. І поки ворог на його землі, він у війську. Нагороджений відзнакою «За зразкову службу»

У мирному житті Андрій був електриком, на війні — гранатометник. До лав захисників Батьківщини став у 2014 році

РЯТУЮЧИ ПОРАНЕНИХ БІЙЦІВ, ЛІКАРІ ПЕРЕЛИВАЛИ ЇМ СВОЮ КРОВ

РІДНІ БРАТИ МЕДИКИ СОБКИ У РАЙОНІ АТО ПРОТЯГОМ РОКУ ПРОВЕЛИ ПОНАД ПІВТИСЯЧІ СКЛАДНИХ ОПЕРАЦІЙ

Це двоє рідних братів зі Львова: хірург Андрій та анестезіолог-реаніматолог Роман, обидва — капітани медичної служби й кавалери ордена Богдана Хмельницького. Обидва місяць тому отримали державну стипендію, як видатні діячі охорони здоров'я. Разом брати рятували життя майданівців на Інститутській і так само разом поїхали на фронт

Брати Андрій і Роман Собки

Роман — молодший із братів. Він постійно намагається бути в доброму гуморі: так і сипле жартами. У медичному колі він досить відома персона. Нещодавно по всій країні розлетівся відеоролик про те, як Романові разом із колегами вдалося вперше в історії української медицини сформувати хлопчикові ногу з його ж кісток. Лікарі врятували малому і життя, і ногу. Так само завзято медик брався допомогти кожному пораненому на фронті. Брати завжди борються за життя, навіть найбезнадійніші.

— Уявіть: привозять пацієнта з тиском 60 на 0, ураженням грудної клітки, черевної порожнини, відкритими переломами стегон, верхньої кінцівки, і ти не знаєш, за що братися насамперед… Однак за секунди вирішуєш і не маєш жодного права на помилку. Запам'ятався боєць із позивним «Гадюка». У нього поцілив снайпер, куля зайшла з боку шиї, пройшла через щелепу, розірвавши її та пошкодивши язика, була сильна артеріальна кровотеча. Це один із найскладніших випадків за всю мою медичну кар'єру. А нещодавно переглядав стрічку в Facebook й побачив, що з ним усе гаразд, і настрій поліпшився на весь день. Це найкраща нагорода! — каже Роман.

Саме за ротації братів Собків у 66-му мобільному госпіталі було вперше застосовано переливання свіжоконсервованої теплої крові. Такого раніше ніде не практикували. Одного разу анестезіолог тричі підряд здавав кров. А після цього давав наркоз пацієнтові, якому робили переливання. Інших варіантів на той час не було. Хлопцям треба було допомогти вижити. Роман признається: офіційного протоколу на таку процедуру в країні немає. Та якби медики не йшли на такий крок, летальність була б у рази більшою.

— Проблема крові завжди стояла гостро, особливо на фронті. Поранені зазвичай страждають через значну крововтрату й тому мають знижені тромбоцити. Аби врятувати життя такої людини, потрібно разом із компонентами крові перелити тромбоконцентрат. А він є величезною проблемою навіть для цивільних лікарень, не те що для фронтових. Проблема в тому, що придатність тромбоконцентрату становить усього кілька днів, тобто жодної можливості заготувати значну його кількість немає. А якщо просто ввести людині компоненти крові, то розбавиться й так невелика частина тромбоцитів. Це призведе до того, що кровотеча в пораненого стане ще сильнішою. Щодо цільної крові, то вона містить як тромбоцити, так і еритроцити, які переносять кисень, а також мають фактори згортання крові, що відповідають за гемостаз.

Медики вийшли зі становища таким чином, що зібрали своєрідну базу військовослужбовців-донорів із різними групами крові. Обстежили їх на всі можливі захворювання, а коли потрібне було переливання цільної крові, вони вже знали, до кого звертатися по допомогу. Цими перевіреними донорами якраз і були лікарі 66-го госпіталю.

— Пригадую, як рятували пораненого розвідника. Той вибирався з непідконтрольної території з двома зламаними гомілками протягом трьох діб. До нас він потрапив у критичному стані: зневоднений, знекровлений, із гіпотермією… Саме переливання свіжоконсервованої крові й дало хлопцеві змогу вижити, — розповідає Роман.

Однією з найскладніших пацієнток була медсестра-волонтерка Ірина з позивним «Лютик». Дівчина втратила обидві ноги, дістала проникну травму ока. І все ж таки брати Собки її врятували

Та й статистика, яку пізніше готували медики за результатами своєї бойової служби, вражає. З-поміж тисячі надскладних поранених втрати склали лише трохи більше як один відсоток.

— Пам'ятаю пораненого Кіндрата зі Львівщини. Ми здійснювали йому реанімаційні заходи просто посеред вулиці, — продовжує медик. — Але врятувати хлопця так і не змогли. На жаль, один із гаком відсоток летальності — це не просто відсоток. Це — живі люди, і за життя кожного з них ми боролися до останнього. Але…

Однією з найскладніших пацієнток була медсестра-волонтерка з Дрогобича Ірина Іванюш із позивним «Лютик».

— Дівчина отримала важке поранення. Вона втратила обидві ноги, дістала проникну травму ока, — пригадує Андрій Собко. — Я її оперував у Селидовому, брат давав наркоз. Це колосальна травма для організму, коли є ампутація двох нижніх кінцівок. За статистикою більшість людей помирає через такі травми, незалежно від того, як ти надав невідкладну допомогу. Нам довелося робити реампутацію, а око вдалось урятувати. Нещодавно бачився з її мамою, вона дякувала за порятунок доньки.

Плюсом нашої бригади було те, що ми постійно вчили один одного. Брат учив травматолога робити провідникову анестезію, а той його — накладати шви. Судинний хірург справлявся з переломами, нейрохірург асистував на торакальній операції.

— Так ми сформувалися як універсальні лікарі, — продовжує Андрій. — Окрім того, ми постійно вчили бійців, аби ті могли собі зарадити в екстремальних ситуаціях, наприклад правильно накладати пов'язки, щоб зупинити кров, і багато чого іншого.

Пригадав Андрій ще один випадок з фронтової практики.

— Це було в Авдіївці. Боєць зазнав поранення черевної порожнини, пошкодження тонкої кишки. Ми не були впевнені в можливості його транспортування, ситуація була критичною. Тож вирішили оперувати його на місці. Ризик себе виправдав: боєць вижив, хоча шансів було зовсім небагато, — каже Андрій. — Та, на жаль, ми теж не боги. Пам'ятаю хлопця, який потрапив до нас після підриву на фугасі. Він мав пошкоджену плечову й стегнову артерії, множинні поранення тонкої кишки, черевну гематому, поранені сідничні артерії… Потрібно було терміново вирішувати, із чого починати оперувати, а що можна відтермінувати, як зупинити кровотечу… Цілу ніч тривала операція, робили все до останнього. Не вижив...

Медик каже, що часто бувало таке, що вони не спали по кілька діб, не виходили з операційної по 20 годин, ризикували, чимало маніпуляцій довелося робити вперше. Але він переконаний: усе недаремно. Адже тепер вони з братом мають сотні друзів, про яких кажуть, що вони народилися в сорочці.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

АНДРІЙ РЕВА: «РЕФОРМА ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВИХ ЗБІЛЬШИТЬ РОЗМІР ЇХНІХ ПЕНСІЙ НА 77 ВІДСОТКІВ»

ПЕРЕРАХУНОК ПЕНСІЙ ВІЙСЬКОВИМ ПЕНСІОНЕРАМ БУДЕ ПРОВОДИТИСЯ В ТРИ ЕТАПИ. НАЙБІЛЬШЕ ВИПЛАТИ ЗРОСТУТЬ В УЧАСНИКІВ АТО

Після початку пенсійної реформи 2017 року середня пенсія у країні зросла до 2448 гривень, а в силовиків становить лише 2600. І це несправедливо по відношенню до захисників. Сотні тисяч військових пенсіонерів мають надію, що ситуація найближчим часом зміниться. А наприкінці минулого року з'явилася інформація про відтермінування на рік постанови про перерахування військових пенсій, яка викликала неабиякий резонанс в суспільстві. Міністр соціальної політики України Андрій Рева розповів про заплановані зміни в пенсійному забезпеченні силовиків

— У військових пенсіонерів вперше, напевно, за останні роки з'явилася надія на перерахування пенсій. Але перед Новим роком раптово зміни вирішили перенести на рік. Поясніть, чому так сталося...

— Річ у тому, що Міністерство фінансів категорично виступило проти проведення перерахування. Їхня аргументація зводилася до того, що якщо ми ухвалимо цю постанову, то в нас виникне обов'язок перерахувати пенсію за нормами старого закону. Але в нас просто не буде фінансового ресурсу для проведення таких речей. На що Міністр оборони України абсолютно резонно сказав: «Ну це ж не означає, що ми повинні зупинити реформу». Я тоді підтримав Міністра оборони і не шкодую про це. Запропонував компромісне рішення: давайте ми ухвалимо постанову, яка набуде чинності з 1 січня 2018 року за умови, що ми проведемо повноцінну реформу пенсійного забезпечення для військовослужбовців. Тому що реформи треба швидко проводити. А не коли починається ось це: «Ми не готові». Якщо ми встановили дедлайн, всі будуть працювати більш інтенсивно. І ось 3 жовтня ухвалюється закон про пенсійну реформу. Там прописана норма, що до 1 листопада ми повинні до Верховної Ради подати новий законопроект, щоб провести перерахунок пенсій для військовослужбовців.

Ми законопроект підготували і почали погоджувати з нашими силовими відомствами на рівні фахівців. А вони порахували, якщо введуть постанову Кабміну № 704 і пенсії перерахують за нормами старого закону, то їм це буде більш вигідно. Але в тому і полягає проблема старого закону, що виконати його норми протягом 20 років було неможливо, і сьогодні ситуація анітрохи не змінилася. Наша пропозиція базується на тих фінансових можливостях, які є сьогодні в бюджеті Пенсійного фонду. У разі їхньої реалізації пенсії виростуть на 77%. **І головний сенс перерахунку полягає в тому, що кожен рік пенсія буде збільшуватися в міру збільшення середньої зарплати по Україні, а не від випадку до випадку**.

— Це можна було передбачити і раніше, чому все було зроблено в останній момент?

— Оскільки стало ясно, що консенсусу до 1 січня 2018 роки досягти не вдасться, в нас було тільки два можливі варіанти дій. Перший: залишити все, як є, і тоді з 1 січня 2018 року набула б чинності 704-та постанова. До чого б це призвело? З 2 січня виникла б нова юридична реальність, яку ми вже пережили в 2005–2006 роках. Тоді ми отримали тисячі позовів, у результаті пенсії військовослужбовцям фактично призначав би суд. Зараз, з огляду на судову реформу, я думаю, що суди ще більш скрупульозно ставилися б до цих питань. І це призвело б до тієї ситуації, проти якої заперечував Мінфін ще в серпні, і яку розуміли ми, як люди, котрі відповідають за стан Пенсійного фонду.

> *«Для підвищення пенсій військовим пенсіонерам цьогоріч необхідно 10 млрд, в 2019 — 17 млрд грн»*

Другий варіант: відстрочити введення 704-ї постанови до ухвалення закону про пенсійне забезпечення військовослужбовців. Тож у ситуації, що склалася, було погане рішення і дуже погане. Ухвалили погане. Але це не означає, що реформу грошового забезпечення відкладено на далекі часи. Просто переговорний майданчик змінився. Тепер усім стало зрозуміло, що без закону нові правила грошового забезпечення не можуть бути введені. ***Зараз ми закінчуємо експертну роботу, після чого направимо законопроект на узгодження всім силовим відомствам. Потім буде голосування в Кабінеті Міністрів, і законопроект буде направлений до Верховної Ради. Це займе кілька тижнів.***

— Уряд стверджує, що буде здійснювати перерахунок пенсій військовослужбовцям заднім числом з 1 січня. Яким чином?

— Для військовослужбовців формульний перерахунок є нововведенням. Але наші підрахунки показують, що пенсії, розраховані за новим законом, для тих, хто збирається виходити на пенсію, будуть вищі, ніж за старим. Найбільше пенсії зростуть у тих, хто брав участь у бойових діях у районі АТО. Що стосується перерахунку пенсій військовим пенсіонерам, то він буде проводитися в три етапи. **На першому етапі перерахунок проводитиметься за тими матеріалами, які є в пенсійній справі, виходячи з рівня середньої зарплати в Україні 3764,40 грн. Потім кожен військовослужбовець може взяти довідку про своє грошове забезпечення за будь-який період його служби і представити до Пенсійного фонду. Пенсійний фонд вибере два роки з найвищими коефіцієнтами і зробить ще один перерахунок, знову з 1 січня. І нарешті з 1 грудня ми робимо третій перерахунок — вже за рівнем нової середньої зарплати в Україні — це 5266 грн.**

Наші розрахунки показують, що в середньому пенсія повинна збільшитися на 2300 грн. Загальна пенсійна формула, якої ми дотримуємося, така: 3764,40 грн множиться на індивідуальний коефіцієнт страхового стажу. У 2018 році ми будемо керуватися цифрою 5266,00 грн. У 2019-му — 5800 грн. У 2020-му — 6300 грн. Тобто в міру збільшення середньої зарплати буде рости цей показник, і за рівних для всіх показників у людини збільшується пенсія навіть залежно від року виходу на пенсію.

— На вашу думку, перехід до страхового принципу сприятиме підвищенню престижу військової служби в державі?

— Звичайно! У нас сьогодні 544 тисячі пенсіонерів-силовиків. Якщо порівняти із загальною кількістю пенсіонерів — 11 млн 700 тисяч — їх не так багато. Для підвищення пенсій всім пенсіонерам (яке ми вже провели) на рік необхідно 60 млрд. А для військових пенсіонерів 2018 року необхідно 10 млрд, 2019-го — 17 млрд грн. Тобто реально ми на військових направляємо значно більше грошей, ніж для цивільних. Якщо для цивільних підвищення пройшло в районі 30%, то для військових пенсіонерів (тих, хто вже на пенсії) ми виходимо на підвищення пенсій на 77%.

Але пенсія на таку суму може збільшитися лише після ухвалення закону. Ми обговорювали середні суми конкретно з кожним міністерством і відомством, у підпорядкуванні яких знаходиться та чи інша силова структура.

— Люди хотіли б чути все в конкретних цифрах. Приклад можете навести?

— Ось реальний приклад. Є два майори з однаковою вислугою років. Один вийшов на пенсію 2012 року, а другий — 2016-го, вже маючи досвід війни. У першого пенсія — 1747 грн, у другого — 3930 грн (позаяк у нього є бойові). Після перерахунку попередньо в першого буде 3275 грн, у другого — більше 5 тисяч.

— Ви говорили, що для перерахування пенсій військовослужбовцям за нормами старого закону необхідно було 35 млрд гривень. За вашим планом, скільки потрібно цього року?

— Цього року потрібно додатково 10 млрд, а в 2019-му — в районі 17 млрд грн. Тобто це не просто індексація за інфляцією. Це реальне підвищення. В цьому і суть пенсійної реформи — щоб процес збільшення пенсій не залежав від злої чи доброї волі людей, які перебувають при владі. І цей механізм буде працювати автоматично. За військових пенсіонерів голова має боліти в уряду і Пенсійного фонду України. А Міністерство оборони і Генеральний штаб повинні зосередитися на виконанні своїх завдань.

— Підвищення грошового забезпечення військовослужбовців у 2018-му планується чи ні?

— Розмір грошового утримання визначається не його структурою, а бюджетними призначеннями. У цьому році витрати на грошове утримання силовиків збільшені. Отже, гроші на це передбачені.

«Цензор.НЕТ»

Друкується зі скороченням

У ДЕРЖАВНОМУ БЮДЖЕТІ УКРАЇНИ НА 2018 РІК МІНІСТЕРСТВУ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ НА ФІНАНСУВАННЯ БЮДЖЕТНИХ СОЦІАЛЬНИХ ПРОГРАМ НАСЕЛЕННЯ ПЕРЕДБАЧЕНО БІЛЬШЕ ЯК 4 МІЛЬЯРДИ ГРИВЕНЬ. НАГАДАЄМО ВЕТЕРАНАМ, УЧАСНИКАМ АТО ТА ІНВАЛІДАМ ВІЙНИ ПРО ЇХНІ ПРАВА І ПІЛЬГИ

КПКВК 2511120
329,8 млн грн

для забезпечення житлом:
- **осіб з інвалідністю I-II групи, які стали інвалідами внаслідок участі в АТО;**
- **членів сімей осіб, які загинули під час участі в АТО**

КПКВК 2511190
25 млн грн

для забезпечення житлом внутрішньо переміщених осіб, які брали участь в АТО і визнані інвалідами війни III групи або учасниками бойових дій

КПКВК 2511200
200 млн грн

для забезпечення житлом:
- **осіб з інвалідністю I-II групи з числа учасників бойових дій на території інших держав (воїнів-інтернаціоналістів);**
- **членів сімей загиблих учасників бойових дій на території інших держав**

КПКВК 2505150
109 млн грн

для психологічної реабілітації, соціальної та професійної адаптації і забезпечення санаторно-курортним лікуванням постраждалих учасників Революції Гідності та учасників антитерористичної операції
(вперше передбачені учасники Революції Гідності)

КПКВК 2501190
294 млн грн

для надання одноразової грошової допомоги членам сімей осіб, смерть яких пов'язана з участю в Революції Гідності, та особам, які отримали тілесні ушкодження під час участі в Революції Гідності
(у попередні роки виплати здійснювалися з резервного фонду Держбюджету)

КПКВК 2501070
23,6 млн грн

для надання спеціалізованої протезно-ортопедичної та медично-реабілітаційної допомоги людям з інвалідністю у клініці Науково-дослідного інституту протезування, протезобудування та відновлення працездатності

КПКВК 2501150
1320,8 млн грн

для виплати щорічної разової грошової допомоги ветеранам війни і жертвам нацистських переслідувань та соціальної допомоги особам, які мають особливі та особливі трудові заслуги перед Батьківщиною

КПКВК 2501470
167,5 млн грн

для фінансування чотирьох санаторіїв сфери управління Мінсоцполітики, які щорічно забезпечують санаторно-курортне оздоровлення ветеранів війни та людей з інвалідністю

КПКВК 2505030
20,9 млн грн

- **надання фінансової підтримки громадських об'єднань ветеранів;**
- **заходів з відвідування військових поховань і військових пам'ятників та з відзначення святкових, пам'ятних та історичних дат**

КПКВК 2507020
80,2 млн грн

для фінансової підтримки громадських об'єднань інвалідів

КПКВК 2507030
1508,2 млн грн

- **обслуговування осіб з інвалідністю у стаціонарах первинного та складного протезування при казенних і державних протезно-ортопедичних підприємствах;**
- **забезпечення осіб з інвалідністю автомобілями;**
- **санаторно-курортного оздоровлення осіб з інвалідністю;**
- **створення робочих місць для людей з інвалідністю та здійснення заходів із їхньої соціальної, трудової, професійної та фізкультурно-спортивної реабілітації;**
- **забезпечення окремих категорій населення України технічними та іншими засобами реабілітації;**
- **протезування та ортезування виробами підвищеної функціональності за новітніми технологіями та технологіями виготовлення, які відсутні в Україні, учасників АТО, що втратили функціональні можливості кінцівки або кінцівок**

КПКВК 2507100
0,7 млн грн

для реабілітації дітей-інвалідів

Джерело: http://komvti.rada.gov.ua/fsview/74032.html

СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВІ ГАРАНТІЇ УЧАСНИКІВ АТО

ВИПЛАТА ЩОРІЧНОЇ РАЗОВОЇ ГРОШОВОЇ ДОПОМОГИ

Щорічно до 5 травня виплачується разова грошова допомога.
У 2017 році виплата щорічної разової грошової допомоги була передбачена у таких розмірах:

Учасники бойових дій	Інваліди війни	Члени сімей загиблих та дружини (чоловіки) померлих інвалідів війни, які не одружилися вдруге
1200 грн	I групи - 3500 грн II групи - 3100 грн III групи - 2700 грн	600 грн

УВАГА! Органами праці та соціального захисту населення спільно з установами, в яких ветерани перебувають на обліку, формуються списки ветеранів війни у розрізі відповідних категорій, тому відсутня необхідність звертатися до управлінь праці та соціального захисту населення і подавати будь-які документи

Виплату разової грошової допомоги здійснює Міністерство соціальної політики України через структурні підрозділи з питань соціального захисту населення

Кошти нараховуються:
- через відділення зв'язку;
- через установи банків, які перераховують допомогу на особові рахунки громадян за місцем отримання пенсії

САНАТОРНО-КУРОРТНЕ ЛІКУВАННЯ

Учасники бойових дій | **Інваліди війни** | **Члени сімей загиблих**

Мають право на безоплатне забезпечення санаторно-курортним лікуванням або компенсацію вартості самостійного санаторно-курортного лікування

Путівки надаються тривалістю 18-21 день та можуть бути продовжені терміном до 10 днів

Для інвалідів I та II групи із захворюваннями нервової системи (з наслідками травм і захворюваннями хребта та спинного мозку) — відповідно до медичних рекомендацій — 35 днів у санаторіях спінального профілю

Законодавством передбачено можливість учасника АТО самостійно обирати санаторій для оздоровлення. Для цього необхідно:

Вибрати бажаний санаторій

Повідомити управління соцзахисту про обраний санаторій

Управління соцзахисту перевіряє заклад на відповідність встановленим вимогам

Між органом соцзахисту, особою та адміністрацією санаторію укладається тристоронній договір про отримання путівки та надання лікування

УВАГА! Оплата путівки проводиться лише після проходження курсу лікування. Якщо обраним санаторієм надаються неякісні послуги, то особа має право відмовитись від укладання договору з цим санаторієм та обрати собі інший санаторій

Більше інформації у «Пам'ятці учасникам АТО», розробленій Громадською організацією «Юридична Сотня» спільно з фахівцями Міністерства соціальної політики України, Державної служби з питань ветеранів війни та учасників АТО, Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України на сайті: http://legal100.org.ua/uchasnykam-ato/pamiatka-uchasnykam-ato/

ДЕРЖАВНА ПРОГРАМА ПСИХОЛОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ

Учасники бойових дій | **Інваліди війни**

мають право пройти психологічну реабілітацію у відповідних реабілітаційних центрах

ПОСЛУГИ З ПСИХОЛОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ НАДАЮТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО
реабілітаційними установами на підставі направлення місцевого органу соцзахисту

Психологічна реабілітація триває **14 календарних днів**
Послуги надаються на підставі індивідуального плану реабілітації

ПОРЯДОК ОТРИМАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ

Для проходження психологічної реабілітації потрібно:

подати заяву на проходження психологічної реабілітації до місцевого органу соцзахисту за місцем реєстрації або фактичного проживання

до заяви додати копію ветеранського посвідчення та копію одного з документів, що підтверджує безпосередню участь в АТО

УВАГА! В межах місцевих бюджетів можуть виділятися додаткові кошти на психологічну реабілітацію. Психологічні послуги надаються також лікувальними закладами, організаціями недержавного сектору (громадськими організаціями, приватними психологами, волонтерами)

БЕЗКОШТОВНЕ ЗУБОПРОТЕЗУВАННЯ

Крім протезування дорогоцінних металів

Учасники бойових дій | **Інваліди війни** | **Члени сімей загиблих**

мають право на безкоштовне зубопротезування **на підставі ветеранського посвідчення в державних закладах охорони здоров'я**

ЗУБОПРОТЕЗУВАННЯ ФІНАНСУЄТЬСЯ З МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

В разі відмови у наданні пільги слід звертатися до територіальних структурних підрозділів з питань охорони здоров'я за місцем проживання (обласних, міських)

ІНШІ ПІЛЬГИ У СФЕРІ МЕДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Щорічне медичне обстеження і диспансеризація
2. Користування при виході на пенсію поліклініками та госпіталями, в тому числі військовими госпіталями та госпіталями ветеранів війни
3. Першочергове обслуговування в лікувально-профілактичних закладах, аптеках та першочергова госпіталізація

посвідчення

Надаються на підставі посвідчень:
- **учасника бойових дій;**
- **інваліда війни;**
- **члена сім'ї загиблого**

НА ЧАСІ РЕБРЕНДИНГ

Перевагу над противником у війнах сучасного глобалізованого світу досягають не тільки брутальною силою зброї та наявними й потенційними запасами міцності окремо взятої економіки. Неабиякого значення нині набувають канали інформаційної переваги та впливу й ідеологічна платформа, на якій стоїть і куди з нею прямує держава та її військо. Про те, що Україні бракує саме ідеологічно-ціннісної державницької компоненти, почали казати навіть іще до здобуття нею незалежності. Актуальне це завдання й досі. Щоправда, від визнання ідеологічного вакууму, очевидно, через події останніх років ми таки дійшли до реальних справ. А їх потрібно зробити багато. І серед них є революційна за суттю, але абсолютно еволюційна за механікою втілення ідея, яку історик Василь Павлов дуже точно назвав історичним ребрендингом Збройних Сил України

З нагоди присвоєння Військовому інституту телекомунікацій та інформатизації почесного найменування — імені Героїв Крут — Верховний Головнокомандувач вручив начальнику ВІТІ полковнику Євгену Степаненку бойовий прапор інституту

УПРОДОВЖ ОСТАННІХ ТРЬОХ РОКІВ ЗДІЙСНЕНО ТАКУ РОБОТУ З ПРИСВОЄННЯ ПОЧЕСНИХ НАЙМЕНУВАНЬ ВІЙСЬКОВИМ ЧАСТИНАМ І ПІДРОЗДІЛАМ ЗС УКРАЇНИ:

2015 рік

— ім'я Героя України Івана Зубкова присвоєно 90-му окремому аеромобільному батальйону 81-ї оамбр;

— ім'я Василя Нікіфорова, видатного українського військового льотчика, присвоєно 299-й бригаді тактичної авіації;

— ім'я Героя України Костянтина Могилка, полковника, військового льотчика, який загинув, виконуючи бойове завдання в районі АТО, присвоєно літаку Ан-30 (бортовий № 86) 15-ї бригади транспортної авіації;

— ім'я Героя України Дмитра Майбороди, підполковника, військового льотчика, який загинув, виконуючи бойове завдання в районі АТО, присвоєно літаку Ан-26 (бортовий № 35) 456-ї бригади транспортної авіації.

2016 рік

— ім'я Василя Нікіфорова присвоєно літаку Су-27 (бортовий № 50) 831-ї бригади тактичної авіації;

— ім'я Олександра Бєлого, підполковника, українського льотчика, який загинув, виконуючи бойове завдання в районі АТО, присвоєно літаку Іл-76МД (бортовий № 76683) 25-ї бригади транспортної авіації;

— ім'я Юрія Олефіренка, капітана 1 рангу, командира 73-го морського центру спеціальних операцій, який загинув у районі АТО, присвоєно середньому десантному кораблю 5-ї бригади надводних кораблів.

2017 рік

— ім'я Чорних Запорожців присвоєно 72-й бригаді;

— ім'я короля Данила присвоєно 24-й бригаді;

— почесне найменування «Броди» присвоєно 16-й окремій бригаді армійської авіації;

— почесне найменування «Сіверськ» присвоєно 1-й окремій танковій бригаді ЗС України;

— почесне найменування «Кам'янець-Подільська» присвоєно 48-й інженерній бригаді.

— почесне найменування — ім. гетьмана Богдана Хмельницького присвоєно Окремому полку Президента України.

2018 рік

— почесне найменування — імені Героїв Крут присвоєно Військовому інституту телекомунікацій та інформатизації.

Історик Василь Павлов

Василь Борисович нині є радником заступника голови Адміністрації Президента України й більшу частину діяльності присвячує впровадженню тектонічних зрушень у національній військово-історичній науці та у сфері, яку я назвав би практичною ідеологією української безпеки.

СУЧАСНІ ІДЕОЛОГІЧНІ МАРКЕРИ ПОВИННІ ОСТАТОЧНО ВИТІСНИТИ РАДЯНСЬКО-ІМПЕРСЬКІ

На переконання дослідника, утилітарний сенс ідеології воєнної історії полягає в тім, що вона на покоління вперед має визначати координатну сітку системи «свій — чужий» для цілої нації. Питомо для тих її представників, чиєю професією є захист державного суверенітету. І саме задля цієї мети все літо та осінь 2017-го тривала робота над сучасною концепцією воєнної історії України. Але напрацювання концептуальних засад — це півроботи. Потрібні фахові люди, які координували б цю стратегічну еволюцію як системне явище. Інакше вся праця й зусилля будь-якої команди реформ, зокрема в секторі оборони, стануть сізіфовими. Це завдання та робота — на десятиліття, і навряд чи її спроможні адекватно виконати випускники радянських військово-політичних навчальних закладів, як і багато тих, у кого вже в незалежній Україні заклали маніпулятивні ленінські ідеологеми. І тут ідеться також про нові суспільні традиції. Маю на увазі те, що нині дехто святкування 14 жовтня Дня захисника України намагається перетворити на своєрідний аналог того, що ми бачили донедавна щороку 23 лютого. Це буквально антиукраїнський підхід.

Затверджений торік урядом план виконання Стратегії національно-патріотичного виховання є частковою відповіддю на запитання «Хто це робитиме?». Учорашні школярі, сьогоднішні курсанти військових (і не тільки) вишів завтра мають формувати порядок денний у державі відповідно до воєнно-історичного календаря, наповненого зрозумілими для всіх ідеологічними українськими маркерами, які мають остаточно витіснити радянсько-імперські.

— Поволі ми вдосконалюємо наш воєнно-історичний календар, — каже Василь Павлов. — А він чітко вказує, що 4 грудня 1917-го Радянська Росія напала на УНР і що до 23 листопада 1921 року Україна воювала з більшовицькою імперією. Тому Червону армію стосовно України варто позиціонувати як окупаційну, а весь період від 1921-го до 1991 року є окупацією України Радянською Росією. Відповідно служба українців в армії СРСР є службою в окупаційній армії. Так само вони служили у війську Російської, Австрійської імперій, Польщі, у вермахті. Коли ми чітко визнаємо, що сьогодні в нас, як і колись, був та є один ворог, тоді постає аспект маркерів і питання: «Як їх продукувати?». Є безліч варіантів. Приміром, в одній із будівель нинішнього Міноборони у 1853–1917 роках розташовувався Володимирський кадетський корпус. Тут навчалася величезна кількість цікавих постатей. Із когорти його випускників слід виокремити ключові персоналії. Такі, як Євграф Крутень — військовий теоретик, основоположник тактики винищувальної авіації та публіцист. Це третій за значенням повітряний ас Російської імперії, автор першого у світі підручника з повітряного бою. Тут навчався військовий теоретик Всеволод Петрів, генерал-хорунжий армії УНР, начальник її Генштабу. І таких персонажів тут багато. Зокрема Марко Безручко — майбутній командир 6-ї Січової дивізії Армії УНР, яка в авангарді польсько-українських військ узяла Київ у травні 1920-го. У 1931–1935 роках він очолював Українське воєнно-історичне товариство Варшави, редагував і видавав військово-історичний мемуарний збірник «За Державність».

У військовій академії в Одесі є пам'ятник Андрію Нілусу як першому керівникові Сергіївського юнкерського артучилища, але мало хто відає, що генерал потім очолював артилерію армії гетьмана Скоропадського. І так стосовно кожного закладу та військової частини варто здійснювати роз'яснювальну роботу. Українці, на жаль, і військові також, із того всього знають дуже мало. Скільки українців відає, що Петро Болбочан визволив Лівобережжя й повернув Крим, навчався в Чугуївському юнкерському училищі? У тій же будівлі 1943-го заснували Харківське су-

І НОВА ІДЕОЛОГІЯ ВІЙСЬКА

Експозиція, присвячена подіям під Крутами, розміщена на території ВІТІ у день присвоєння інституту почесного найменування — імені Героїв Крут

Однострій кінного полку Чорних запорожців. Реконструкція. Музей «Галерея українського військового однострою», Львів

воровське училище, яке згодом стало київським. Але ж Болбочан виріс українцем і воював за Україну! Так само Скоропадський учився в Пажеському кадетському корпусі, але виховання в родині спричинило те, що він став лідером Української держави.

«ПЕРШЕ, ЩО РОБИЛА РОСІЯ, СТУПИВШИ В КРИМ І НА ДОНБАС, ЦЕ НИЩИЛА УКРАЇНСЬКІ ПІДРУЧНИКИ З ІСТОРІЇ»

Так виходило, що у військових закладах пліч-о-пліч навчалися майбутні вороги. Це трагедія бездержавних націй, і не тільки України. Востаннє, хоч як дивно, вона повторилася вже в час незалежності: декотрі колишні курсанти вишів силового блоку тепер по різні боки лінії розмежування. Якщо взяти умовно період від XVIII століття до 1991 року, то українці тільки в проміжку 1917–1921 і частково 1939–1954 років воювали за власні інтереси. В інший час вони воювали за інтереси чужих армій.

На початку XX століття в «бездержавних» українців, таких, як Євген Коновалець і Мирон Тарнавський, вихованих на засадах національної ідентичності в социумі, у якому вони жили, виник свідомо щирий відгук на шалену активізацію громадських організацій. На Наддніпрянщині це була «Просвіта», на західних землях їх було більше: «Січ», «Сокіл», «Пласт». Цей український національний ренесанс спричинив те, що станом на 1917 рік з'явилася величезна кількість людей, готових помирати за державу, котрої нібито не існувало. Радянська імперія, яка одразу перетворилася на окупаційну машину, не могла перемогти цей рух упродовж майже чотирьох років.

«Якби таким же системним формуванням ідентичності займалися з початку 1990-х, то ми не знали б масштабних проблем із зовнішніми та й внутрішніми загрозами державності, яких зазнали й зазнаємо досі»

— Якби таким же системним формуванням ідентичності займалися з початку 1990-х, то ми не знали б масштабних проблем із зовнішніми та й внутрішніми загрозами державності, яких зазнали й зазнаємо досі, — каже дослідник. — Перше, що робила Росія, ступивши в Крим і на Донбас, це нищила українські підручники з історії. Я впевнений: фактично підручники з нашої історії для 10–11-х класів сформували молоду когорту добровольців, готових до опору. Тепер — знову екскурс у минуле. Подивіться, скільки уваги, ресурсу УПА надавала ідеологічному питанню! Уявіть, у яких умовах вона билася, і порівняйте з нинішніми, які незрівнянно кращі. Наведу красномовний факт. В УПА, попри важкі умови, у старшинських школах викладали предмет «Історія українського війська». В архіві СБУ є підручники й конспекти лекцій. Ми не обговорюємо їхнє фактичне наповнення або методичний рівень. І от просте запитання: «У яких сучасних військових вишах викладають історію українського війська?» Відповідь така: у жодному, крім Національної академії сухопутних військ, де віднедавна запроваджено відповідний курс. І ці випускники прийдуть у військо лише за чотири роки. Але на них чекає велика місія — участь у кардинальному ідеологічному перепрошиванні армії. Отже, результату вже завтра не буде. На формування груп впливу як продукт щорічних інтенсивних тренінгів з ідеологічних питань з офіцерами та сержантами піде час і чимало зусиль. Але, як засвідчив науковий аудит, у воєнної історії в цьому аспекті величезний потенціал.

НОВОМУ ВІЙСЬКУ — НОВІ ПОЧЕСНІ НАЙМЕНУВАННЯ

— Як відбувається присвоєння нових почесних найменувань військовим частинам? Я знаю, що ви безпосередній учасник цієї роботи, — запитую в співрозмовника.

— Повільно, але процес іде, — каже Василь Павлов. — Наприклад, через кілька тижнів після присвоєння торік на День незалежності 24-й механізованій бригаді почесного найменування — імені Короля Данила я мав зустріч із її активом. І одразу помітив, як військові пишалися, що стали королівською піхотою. Тобто ця ідентичність, сформована всередині бригади. Так, це звучить незвично, зовсім відмінно від того, що ми звикли бачити в найменуваннях частин останні майже сто років! Так само вони отримали унікальний нарукавний патч (нашивку), що позитивно сприйняли офіцери та бійці. Вони горді тим, що саме від них стартує відлік нової історії з'єднання. Щойно сформувався цей бренд, сповнений унікальних визначників, у бригаді почали забувати «червонопрапорний» бекграунд. Так само відбувається й у славній 72-й бригаді, тепер імені Чорних Запорожців. **Звісно, військові мають ті всі ініціативи перетравити, звикнути до нових речей — прапорів, шевронів, гасел тощо. І так відбуватиметься доти, доки ми не здійснимо повний ребрендинг війська.** Приміром, один з окремих полків Сил спеціальних операцій готується отримати почесне найменування — імені Князя Святослава Хороброго. Також непересічне значення в цій справі має доля поданого 22 січня на розгляд Верховної Ради законопроекту про правонаступництво України стосовно УНР.

На думку історика, наша мілітарна історія потребує значно кращої популяризації. Адже навіть серед військових мало хто достеменно знає історію бойового шляху українського десанту у 2014–2017 роках. Одиниці навіть танкістів скажуть, що першим українським бойовим панцирником був Т-12, збудований 1930-го в Харкові. **У нас досі бракує героїзації українських звитяжців у новітній війні. Це і є ідеологічна робота, тому що будь-яку нішу, яку не займаємо ми, займає ворог. І якщо ми не пояснимо нашої воєнної історії, то нам її пояснюватимуть чужинці.**

Так само варто пояснювати сенс новацій, що є наслідком змін ідеологічних мейнстримів у державі. Василь Павлов зазначає, що перед ребрендингом українського десанту в Десантно-штурмові війська треба було спрямувати інформаційну роз'яснювальну хвилю, яка б ліпше підготувала ідеологічне підґрунтя.

— Перед тим, як у листопаді десант зняв блакитні берети й надів марун, ми намагалися пояснити сутність змін на зустрічах у підрозділах. Часто вони мали формат палких дискусій, — признається історик. — У нас двічі була «битва аргументів» в одному з батальйонів 95-ї бригади. На першій зустрічі ми один одного буквально посилали, а на другій старші бійці сказали молодшим: «Помовчімо та послухаймо їх». Поволі прокинулася молодь, виявила цікавість до наших ідей. Говорили довго. Хоча кожен практично лишився при своєму, але головне, що розмова відбулася. Потім я тиждень їздив у поля, де стояла бригада, і ми знову спілкувалися. І чим далі роз'яснював ідейну суть ребрендингу, тим частіше лунали запитання: «Чому із нами так не говорили раніше?». Такі розмови були й в інших десантних частинах. Виникали, звісно, і конфлікти. Один боєць казав, що нізащо не зніматиме блакитного берета. Кілька побратимів його підтримали. З'ясувалося: хлопець пережив полон, де його за той берет катували. Як тут чинити? Що робити з особистим жахом й особистою гордістю людини за те, що вона все це змогла витримати, повернутися в стрій і продовжувати воювати? Це також треба враховувати. Отже, нам потрібна стратегічна комунікація із суспільством та військом. Ми повинні дати нашим щойно створеним штурмовим частинам нову, просякнуту історично правильним символізмом, ідеологію. Зокрема нові обряди ініціації. Приміром, гайдамаки в Холодному Яру святили бойові ножі й шаблі на березі Мотронинського ставка. Для українського звитяжця це місце майже святе.

Геннадій КАРПЮК

ПЕРШИЙ ЗАСТУПНИК КОМАНДУВАЧА ВМС ЗС УКРАЇНИ КОНТР-АДМІРАЛ АНДРІЙ ТАРАСОВ:

«ТЕХНІЧНУ СУМІСНІСТЬ ЗІ СТАНДАРТАМИ НАТО НОВИХ УКРАЇНСЬКИХ КОРАБЛІВ ВРАХОВАНО ЩЕ НА ЕТАПАХ ЇХ ПРОЕКТУВАННЯ»

ЦЕ СТОСУЄТЬСЯ МАЙБУТНІХ КОРВЕТІВ, ПРОГРАМУ БУДІВНИЦТВА ЯКИХ ВІДНОВЛЕНО, А ТАКОЖ РАКЕТНИХ КАТЕРІВ ТИПУ «ЛАНЬ» ТА ДЕСАНТНИХ КАТЕРІВ ТИПУ «КЕНТАВР»

У листопаді 2015 року затверджено План виконання основних заходів щодо переходу Збройних Сил України на стандарти НАТО. Цей документ передбачає, що до 2020 року Україна повинна провести реформи в оборонному відомстві та зробити українську армію сумісною з арміями країн Альянсу. Про те, який сьогодні стан справ у Військово-Морських Силах Збройних Сил України щодо переходу на стандарти НАТО, розповів перший заступник командувача ВМС контр-адмірал Андрій Тарасов

— Андрію Андрійовичу, ми постійно чуємо з різних джерел про стандарти НАТО. Однак що вони означають саме для кораблів та підрозділів українського флоту, адже ВМС завжди мали свою специфіку в багатьох питаннях повсякденної діяльності?

— Якщо брати в цілому систему стандартів НАТО, як вона описана, то це дуже широкий перелік документів різного спрямування. Умовно їх можна поділити на директивні або доктринальні, які встановлюють загальні положення і мають стратегічний та оперативний рівень. Також є документи адміністративного характеру. Один із найважливіших напрямів — технічний, який визначає навіть такі деталі, як діаметр труби, що з'єднується з якоюсь системою. Тобто документи НАТО визначають чіткий стандарт, за яким повинні виконуватися ті чи інші розробки озброєння та військової техніки, щоб вони були сумісні з тими зразками, які є у країнах НАТО. Крім цього, є документи тактичного рівня, що стосуються авіації, кораблів, берегової компоненти.

Військово-Морських Сил стосуються документи серії MTP (Maritime Tactical Publication). Вони регулюють діяльність ВМС за різними напрямами на морі. Наприклад, це можуть бути протимінні, протичовнові дії, ведення протиповітряної оборони, буксирування кораблів, пошуково-рятувальні дії. Окремо описуються операції, в яких задіюється гелікоптер, але вони належать до іншої серії (MPP). Так само розписано табель термінових донесень, де визначено, якого змісту мають бути повідомлення і в які терміни їх слід робити. Дуже багато є документів, що стосуються зв'язку.

Загальна кількість документів, які охоплюють майже всі аспекти діяльності ВМС — від порядку дій, проведення процедур, організації доповідей до технічних вимог щодо засобів або зброї, — становить більше як 445 одиниць. Вони вводяться так званими STANAG (Standardization Agreement), які, власне, і є тим стандартом НАТО.

Кораблі і частини Військово-Морських Сил використовують у своїй діяльності документи НАТО вже тривалий час. Фактично вимоги документів НАТО застосовуються під час участі наших кораблів у будь-яких операціях та навчаннях Альянсу, найяскравіший приклад — «Активні зусилля», «Аталанта» та «Океанський щит». Крім того, положення цих документів використовуються під час участі сил та засобів українського флоту в міжнародних навчаннях. А це і «Сі Бриз», і навчання, які проводилися в Румунії, Болгарії та Грузії. За тими ж стандартами діє і функціонує наш первинний контактний пункт, головне завдання якого полягає у висвітленні та організації обміну інформацією з відповідними структурами НАТО щодо надводної обстановки в акваторії Чорного моря.

Варто сказати, що MTP не розроблені спеціально для країн-партнерів, вони так само є керівними і на флотах країн — членів Альянсу. Більше того, наші Військово-Морські Сили мають доступ до електронної бази, відповідно ми маємо актуальні версії всіх документів, окрім тих, що позначені грифом про обмежене користування.

Контр-адмірал Андрій Тарасов

— Як дізнатися, чи відповідає стандартам НАТО окремо взятий корабель чи підрозділ?

— Концепція оперативних можливостей якраз і є тим інструментом, за допомогою якого проводиться оцінювання підрозділів щодо рівня сумісності з підрозділами Альянсу. Для проведення оцінювання прибувають спеціально підготовлені експерти. До речі, їхня робота визначена окремим документом, який теж є серед 445, запроваджених у ВМС.

— Про який рівень сумісності на українському флоті ми наразі можемо говорити?

— Треба розуміти, що рівень сумісності залежить як від підготовленості екіпажу або особового складу, так і від рівня технічної оснащеності того чи іншого корабля.

В рамках Програми перевірки та зворотного зв'язку Концепції оперативних можливостей визначено два рівні оцінки. Перший — взаємосумісний, другий — готовий до виконання завдань. Якраз другий рівень передбачає бойове застосування. Такого рівня взаємосумісності свого часу досягли фрегат «Гетьман Сагайдачний», гелікоптер Ка-27 та оглядова команда, і тільки за умов набуття другого рівня ці сили допускались до участі в операції «Океанський щит» та «Аталанта».

Важливо знати, що сили та засоби мають брати участь у заходах в рамках Програми перевірки та зворотного зв'язку Концепції оперативних можливостей щонайменше один раз на три роки. Інакше підрозділи втрачають свій рівень. У ВМС з об'єктивних причин не було такої можливості, тим більше відбулася заміна великої кількості особового складу. А при заміні тридцяти відсотків особового складу у підрозділі, рівень оцінки втрачається. Втім роботу у цьому напрямі відновлено.

Перед тим, як рівень сумісності перевіряють експерти Альянсу, ми мусимо обов'язково провести самооцінку. Тобто, спочатку самооцінка першого рівня, потім оцінка НАТО, далі самооцінка другого рівня і оцінка другого рівня НАТО. Весь процес підготовки до рівня — готовий до застосування одного підрозділу або корабля може тривати чотири роки. Таку роботу ми розпочали іще понад десять років тому. 2007-го вперше два кораблі — ВДК «Костянтин Ольшанський» та корвет «Луцьк» і рота морської піхоти — були перевірені і отримали перший рівень. До речі, це були перші підрозділи Збройних Сил України, оцінені на сумісність із НАТО. В подальшому цю процедуру пройшли корвет «Тернопіль», ще одна рота морської піхоти, оглядова команда та два екіпажі гелікоптера.

Сьогодні ми прагнемо відновити високий рівень інтероперабельності. Так, взаємосумісність отримав фрегат «Гетьман Сагайдачний» — оцінку проводили під час навчань «Сі Бриз-2017». Також продовжується підготовка та сертифікація українських флотських офіцерів-експертів, які знають, як готувати кораблі, авіаційні підрозділи та підрозділи морської піхоти до оцінювання за стандартами НАТО.

— З особовим складом зрозуміло, але найбільшою проблемою є саме технічна стандартизація. Чи планується «підганяти» під стандарти НАТО кораблі українських ВМС?

— Звичайно, ми повинні нарощувати до відповідності стандартам НАТО і технічні можливості. Для цього слід проводити глибоку модернізацію наявної техніки, а також враховувати вимоги STANAG під час будівництва нових. У більшості наших кораблів терміни технічної експлуатації вийшли, тому підходити до їхньої модернізації слід виважено та конструктивно, а також чітко розуміти, що ми матимемо на виході. Зараз вже розпочато процес модернізації фрегата «Гетьман Сагайдачний», його можливості значно підвищаться, і ми зможемо його висувати для виконання більш складних завдань. Малі броньовані артилерійські катери наразі готуємо за власними програмами, і коли ми будемо впевнені в їхній готовності діяти у складі тактичної групи, вони пройдуть уже підготовку та оцінювання їхньої інтероперабельності. Ще на стадії проектування нових кораблів нами були враховані питання технічної сумісності з НАТО. Це стосується і кораблів за програмою «Корвет», яку наразі відновлено, а також проекту ракетних катерів типу «Лань» та десантних катерів типу «Кентавр».

— Відомо, що екіпажі кораблів навіть під час внутрішніх навчань використовують MTP...

— У цих документах сконцентровано весь багаторічний досвід, який НАТО набуло під час підготовки, утримання та застосування своїх сил. Наші ж керівні документи, особливо ті, що стосуються застосування, базуються на досвіді ще Радянського Союзу. Вони вже застаріли, і ми сьогодні використовуємо їх тільки тому, що в нас такими ж є озброєння і кораблі. В організації протимінної боротьби, захисту портів, протидиверсійної оборони та в інших важливих питаннях за останні тридцять років відбулися кардинальні зміни, і власних напрацювань у цих питаннях ми не маємо, тому обґрунтованим є використання досвіду НАТО. Наразі ми ведемо підготовку, але коли досягнемо відповідного рівня, всі ці документи набудуть чинності й у питаннях повсякденної діяльності та щодо бойового застосування. Це наше завдання, яке чітко визначене керівництвом Збройних Сил України та вищим керівництвом держави.

— Дякую.

Розмову вів Олександр ЗАВТОНОВ

Зенітний ракетний комплекс С-125М «Печора»

МОДЕРНІЗОВАНИЙ ЗРК «ПЕЧОРА»

МОЖЕ ОДНОЧАСНО СУПРОВОДЖУВАТИ ДО ЧОТИРЬОХ ЦІЛЕЙ І НАВОДИТИ НА НИХ ДО ВОСЬМИ РАКЕТ

ГОЛОВНА ОСОБЛИВІСТЬ ЦЬОГО ЗРК — МОДЕРНІЗОВАНІ РАКЕТИ 5В27Д, В ЯКИХ ВСТАНОВЛЕНО НАПІВАКТИВНІ АБО АКТИВНІ ГОЛОВКИ НАВЕДЕННЯ

Нещодавно відбулися успішні випробування модернізованого зенітного ракетного комплексу С-125М «Печора». Головною особливістю стала модернізація ракет 5В27Д, яка передбачає встановлення напівактивних або активних головок наведення. Завдяки цьому можливий одночасний супровід однієї цілі і наведення на неї до двох ракет 5В27Д, одночасний супровід до трьох цілей і наведення на них до шести ракет 5В27Д-М1, одночасний супровід до чотирьох цілей і наведення на них до восьми ракет 5В27Д-М2. Такої можливості раніше в цих комплексів не було

Попри відверту застарілість самого комплексу (базовий зразок прийнятий на озброєння ще 1961 року), в нього є кілька переваг. Так, навіть нині, після тривалого експлуатування, на зберіганні ще залишилася певна кількість таких комплексів і, найголовніше — ракет до них. Щоправда, торік був фактично вичерпаний гарантійний термін їхнього зберігання. Проте профільним підприємствам нашої «оборонки» вдалося освоїти роботи з продовження терміну зберігання насамперед шляхом заміни зарядів твердого ракетного палива у маршовому двигуні і у стартовому прискорювачі, а також заміною пневматичного рульового приводу і приводу елеронів на електричний тощо.

До того ж раніше в цьому комплексі використовувалася стара елементна база, основу якої становили електронні лампи. У модернізованому ж варіанті «Печори» мікросхеми на напівпровідниках, що суттєво підвищило надійність експлуатації українського зенітного ракетного комплексу.

Радіолокаційна головка самонаведення забезпечує виявлення і захоплення радіолокаційних цілей на дальності не менше ніж 15 км, що суттєво збільшує точність наведення ракети також і по високоманеврених цілях

Наш варіант модернізації ЗРК С-125М «Печора», запропонований приватною компанією «Радіонікс» та ДП "Державне Київське конструкторське бюро «Луч», має низку беззаперечних переваг. По-перше, він містить активну головку самонаведення, що суттєво змінило методи наведення ракети на ціль. А замість радіокомандного управління в ній застосований метод комбінованого наведення. Завдяки цьому ракета на початковій ділянці рухається по аеробалістичній траєкторії, що збільшує дальню межу зони ураження ЗРК С-125М як по малошвидкісних, так і по маловисотних цілях в межах до 40 км. А по-друге, на кінцевому етапі вдалося реалізувати принцип «вистрілив і забув», що значно скоротило час роботи комплексу з пошуку і супроводження цілей (отже, суттєво зменшило можливість ураження протилокаційною ракетою противника). До того ж використання сучасних технологій в головці самонаведення значно знижує ступінь впливу ворожих перешкод і забезпечує високу ймовірність ураження цілі. Така головка самонаведення допомагає виявити і захопити радіолокаційні цілі на відстані не менше ніж 15 км, що суттєво збільшує точність наведення ракети, зокрема й по високоманеврених цілях.

Сергій ВОРОНКОВ

БРОНЕАВТОМОБІЛЬ «КОЗАК-2М» ПРОХОДИТЬ ДЕРЖАВНІ ВИПРОБУВАННЯ

Під час випробувань, які проводяться на одному з загальновійськових полігонів, автомобіль долав різні перешкоди, зокрема болотисту місцевість, пагорби, похилу площину під кутом 30 градусів тощо. Також перевірялася робота наявного озброєння, що встановлюється на дах автомобіля у спеціальній турелі. Про це повідомляє Національний промисловий портал.

Дуже відповідальним етапом випробувань стало розміщення цього бронеавтомобіля у вантажному відсіку літака Іл-76МД та на платформі пересувного транспортера ПТС-2. Адже саме від синхронізації нового бронеавтомобіля із засобами десантування та перевезення техніки багато в чому залежатиме його прийняття на озброєння.

Конструктивною особливістю і основною відмінністю нового бронеавтомобіля від «Козака-2» є носійний корпус та незалежна підвіска. У поєднанні з кліренсом 500 мм та вертикальним ходом коліс у 260 мм це значно підвищує показники прохідності та дає змогу долати перешкоди, недоступні для транспортних засобів із залежною підвіскою.

ДП «ШЕПЕТІВСЬКИЙ РЕМОНТНИЙ ЗАВОД» ПІДСИЛИЛО ВІЙСЬКО АРТОЗБРОЄННЯМ

Державне підприємство «Шепетівський ремонтний завод» торік на 100% виконало державне оборонне замовлення, за яким українське військо отримало майже 150 одиниць артилерійського озброєння, зокрема самохідні артилерійські установки, включаючи 2С3 «Акація» та 2С1 «Гвоздика», реактивні системи залпового вогню БМ-21 «Град», а також інше далекобійне озброєння. Крім того, підприємством виготовлено та випущено понад 150 комплектів ЗІП для Міністерства оборони України, Національної гвардії та інших силових структур.

Це підприємство має цікаві власні розробки озброєння для українського війська. Так, силами підприємства виготовлений спеціальний монтажний комплект артилерійської частини 122 мм РСЗВ БМ-21 «Град», в якому всі складники — українського виробництва. Про це повідомляє прес-служба Концерну «Укроборонпром». Цей комплект може встановлюватися на будь-яку платформу, не прив'язуючись до конкретного типу автомобільного шасі. Окрім того, інтеграція нових цифрових технологій дозволяє здійснювати наведення на ціль безпосередньо з кабіни, забезпечує високоточну навігацію та топографічну прив'язку, а також дозволяє значно зменшити час на розгортання та згортання комплексу на позиції завдяки впровадженню автоматичних режимів роботи.

Ці нововведення дозволяють значно розширити бойову ефективність реактивної системи залпового вогню, скоротити час перебування на вогневій позиції та підвищити точність ударів. Підприємство також працює над модернізацією бойової машини 9П140 РСЗВ «Ураган» на автомобільному шасі КрАЗ.

ХТО ГОЛОВНІ ФІГУРАНТИ ОБВИНУВАЛЬНИХ АКТІВ

ПРО ТЕ, ЯК ПРАЦІВНИКИ ВІЙСЬКОВОЇ ПРОКУРАТУРИ БОРЮТЬСЯ З КОРУПЦІЄЮ ТА ІНШИМИ ПРОТИПРАВНИМИ ДІЯМИ ПОСАДОВЦІВ, РОЗПОВІДАЄ ВІЙСЬКОВИЙ ПРОКУРОР ЦЕНТРАЛЬНОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ РАДНИК ЮСТИЦІЇ 3-го КЛАСУ ГРИГОРІЙ РЯБЕНКО

Григорій Рябенко

— Кількість злочинів, зареєстрованих у військах, які дисльоковані в зоні відповідальності військової прокуратури Центрального регіону України, 2017 року, порівняно з 2016-м дещо зросла, але є некритичною, — каже Григорій Миколайович. — Протягом минулого року 23 слідчих прокуратури розслідували понад 5000 кримінальних проваджень. Із них 978 уже спрямовано в суд з обвинувальними актами.

— Передбачаю, що нашим читачам передусім важливо дізнатися про результати боротьби з корупційними діяннями.

— Торік спрямовано в суд 60 кримінальних проваджень, пов'язаних із корупційними діяннями окремих посадових осіб. Наприклад, 9 січня 2018 року слідчий відділ військової прокуратури Центрального регіону України завершив досудове розслідування й спрямував у суд обвинувальний акт за обвинуваченням полковника Г. у скоєнні кримінальних правопорушень, передбачених у ч. 3 ст. 368, ч. 1 ст. 426 КК України. Останній у травні 2016 року зажадав від підлеглого військовослужбовця, капітана Н., неправомірну вигоду за приховування фактів ухиляння від військової служби й отримав від нього електронну банківську картку, на яку здійснювалося нарахування грошового забезпечення. Упродовж травня 2016-го — червня 2017 року полковник Г. систематично для власних потреб знімав готівку та оплачував товари й послуги електронною банківською карткою свого підлеглого на загальну суму майже 60 тис. грн.

Загалом сьогодні на розгляді в судах перебуває 95 кримінальних проваджень з ознаками корупції. На жаль, чимало з них перебувають там по шість-вісім місяців, а то й довше…

— Хто ж гальмує їхній розгляд?

— Передусім це пов'язано з необхідністю допиту значної кількості свідків і дослідженням речових доказів, тривалими проміжками між судовими засіданнями, затягуванням розгляду справи стороною захисту та закінченням повноважень головуючого судді, після чого судовий розгляд починається спочатку.

Впливає на час розгляду справ і започаткована судова реформа, оскільки під час формування нового складу суду всі справи йтимуть на перерозподіл, — це вимога процесуального кодексу. У разі нового складу суду розгляд справи починається спочатку: допит свідків, дослідження доказів тощо. Але ми вживаємо всіх необхідних заходів, передбачених у процесуальному законодавстві, для якнайскорішого розгляду цих справ та оголошення справедливих вироків.

— Цікаво почути, хто ще потрапляє на прокурорський антикорупційний гачок.

— Нещодавно військова прокуратура Вінницького гарнізону завершила досудове розслідування за обвинуваченням одного з військових комісарів Вінницької області в скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 3, ст. 368 КК України. Нагадаю, що санкція цієї статті передбачає позбавлення волі на строк від п'яти до десяти років із позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, із конфіскацією майна. Цей офіцер упродовж тривалого часу отримував від громадян гроші за сприяння в ухилянні від призову на військову службу. Подальшу долю хабарника вирішуватиме суд.

Також спільно з представниками інших правоохоронних органів викрито оборудку кількох посадовців Державної прикордонної служби України. Вони вимагали хабар у приватного підприємця за нестворення перешкод під час виконання договору на будівництво об'єкта «Стіна» на українсько-російському кордоні. Свої послуги вони оцінили в 500 тис. грн. На сьогодні судовий розгляд у згаданому провадженні триває.

Нещодавно суд оголосив вирок стосовно командира однієї з військових частин, якого визнано винним у скоєнні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 368 КК України, а саме — в одержанні неправомірної вигоди від підлеглого за непритягнення до дисциплінарної відповідальності.

Працівники прокуратури викрили посадовців, які вимагали хабар у приватного підприємця за нестворення перешкод під час виконання договору на будівництво об'єкта «Стіна» на українсько-російському кордоні

Обвинуваченому суд призначив покарання у вигляді позбавлення волі строком на два роки з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій строком на два роки. Офіцера наказом Міністра оборони України звільнено з військової служби та позбавлено військового звання підполковника.

Такі злочини, на жаль, не є поодинокими. Останнім часом грошове забезпечення військовослужбовців суттєво зросло, заплановано його збільшення й надалі. Усе це дає свої результати. Абсолютна більшість військовослужбовців звичайно сумлінно й чесно служать українському народові.

— Розкажіть про ще один із напрямків діяльності військової прокуратури — захист інтересів держави.

— Це надактуальне питання, оскільки в попередні роки Міністерству оборони, іншим силовим відомствам було заподіяно багато збитків. З порушенням закону було вилучено чимало майна, вартість якого вимірюють мільярдами гривень. Тож докладаємо всіх зусиль для його повернення законному власникові. Для сприйняття нашої роботи 2017 року варто навести деякі статистичні показники: подано 121

Криміногенна ситуація в країні складна

позов на суму 259,3 млн грн, суди задовольнили 71 із них на більш як 220 млн грн. Водночас, приміром, за підсумками минулого року нам удалося забезпечити виконання рішень судів на загальну суму 197,1 млн грн.

У контексті цього питання згадаю ось який випадок. Свого часу між Міністерством оборони України та однією з держкомпаній було укладено угоду про реалізацію 50 млн набоїв до стрілецької зброї. Але через певні обставини цього не сталося, і вони залишилися в Миколаївському морському порту. І хто зна, скільки б там вони перебували, якби не російська агресія, через що наша армія стала потребувати більше зброї та набоїв. Але скористатись набоями, про які йдеться, військо не могло: вони вже не були власністю Міноборони.

У ситуацію змушена була втрутитися військова прокуратура, яка звернулася в Окружний адміністративний суд міста Києва з позовом щодо повернення майна оборонному відомству. За рішенням цього суду та завдяки своєчасно вжитим необхідним заходам, на облік у Збройних Силах України поставлено більш ніж 30 тис. ящиків боєприпасів. Рішення суду виконано в повному обсязі.

— Знаю, що багатьох чиновників і звичайних спритників вабить земля Міноборони, яку вони намагаються «прихватизувати».

— Лише минулого року нам удалося повернути земель оборони загальною площею 6,6 тис. га вартістю 63,7 млн грн.

Питання збереження земель оборони та повернення незаконно вилучених земель у користування оборонного відомства й надалі залишатиметься в нашій діяльності одним із пріоритетних.

Інтерв'ю провів Сергій ЗЯТЬЄВ

КРИМІНАЛЬНА ХРОНІКА

Колишні учасники АТО організували банду на Буковині для розбійних нападів. Але її затримали після того, як вона пограбувала голову суду.

Уже відомо, що 27-річний чернівчанин організував добре озброєну групу. До неї він залучив трьох своїх знайомих, з якими разом служив у районі АТО. Маючи бойовий досвід і підготовку, вони стали планувати напади на окремих громадян.

Для цього вони ретельно вивчали декларації держслужбовців і посадовців і нарешті вирішили скоїти напад на сім'ю голови одного із судів Чернівецької області.

10 липня 2017 року близько 6-ї години ранку банда увірвалася в помешкання чоловіка, напала на нього та його дружину. Погрожуючи вогнепальною зброєю, злочинці забрали майже 11 тис. євро. Але сховатися від правоохоронців їм не вдалося.

Прокуратура Чернівецької області затвердила та передала в суд обвинувальний акт стосовно організатора й трьох учасників організованої злочинної групи. За скоєне зловмисникам загрожує покарання у вигляді позбавлення волі строком до 15 років.

***

На Житомирщині затримали полковника поліції на хабарі в 10 тис. грн. Цю суму він вимагав від підприємця за невтручання в процес заготівлі й транспортування лісопродукції.

У разі неотримання цієї суми він погрожував дати вказівку працівникам підлеглої йому групи швидкого реагування відділення поліції систематично затримувати транспортні засоби підприємця й вилучати лісопродукцію для перевірок законності її походження.

***

У суд передали обвинувальні акти стосовно шести депутатів Севастопольської міської ради, яких обвинувачують у державній зраді.

Прокуратура Автономної Республіки Крим провела спеціальне досудове розслідування з цього приводу. Як результат — отримано беззаперечні докази того, що в березні 2014 року депутати Севастопольської міської ради сприяли окупації Криму.

Обвинуваченим загрожує покарання у вигляді позбавлення волі терміном від 12 до 15 років.

Прокуратура Автономної Республіки Крим уже передала в суди обвинувальні акти стосовно 18 депутатів Севастопольської міської ради.

За повідомленнями Генеральної прокуратури України

ПІД ЧАС РЕВОЛЮЦІЇ ГІДНОСТІ

РОСІЙСЬКА ВІЙСЬКОВА РОЗВІДКА ЗДІЙСНИЛА ОПЕРАЦІЮ З ДЕЗІНФОРМУВАННЯ В УКРАЇНІ

ГАЗЕТА THE WASHINGTON POST ОПУБЛІКУВАЛА МАТЕРІАЛ, ЩО ҐРУНТУЄТЬСЯ НА ВИТОКУ ІНФОРМАЦІЇ З ГРУ РФ

Ранок 22 лютого 2014 року. Влада Віктора Януковича, проросійського президента України, припинилася. Це сталося на тлі протестів, що вибухнули після його рішення не рухатися до зближення відносин з Європейським Союзом. Союзники Януковича в Росії назвали його політичний крах переворотом, і криза стала точкою займання в стосунках Кремля та Заходу

До потоку подій долучилося Головне розвідувальне управління Росії (ГРУ), яке розпочало операцію прихованого впливу. Кампанія була частиною всебічного наступу пропаганди на новий уряд у Києві та прозахідні демонстрації.

Вона мала на меті вплив на ключові фігури, які приймають рішення, і широку публіку, щоб прокладати шлях для російських воєнних дій, які розпочалися 27 лютого із захоплення будівлі кримського парламенту озброєними людьми, відповідно до засекреченого звіту ГРУ, отриманого The Washington Post. Крим урешті-решт Росія анексувала.

Звіт є унікальним вікном у роботу однієї з команд ГРУ протягом шести днів 2014 року. Починаючи з дня краху Януковича, військові шпигуни створювали численних фейкових осіб на соціальних медіаплатформах Facebook та його російського еквівалента VKontakte, або VK скорочено. Ці особи мали апелювати до пересічних людей по всій Україні, розчарованих опозиційними протестами на центральній площі Києва — Майдані.

У суботу ввечері, 22 лютого 2014 року, чоловік, який назвав себе Іваном Галіциним (Ivan Galitsin), опублікував коментар під статтею в британській газеті. У ній ішлося про українського опозиційного лідера й колишнього прем'єр-міністра Юлію Тимошенко, яку того дня випустили з в'язниці. «В Україні стався переворот, — написав Галіцин англійською. — Я живу в Києві. Я був на Майдані, але мирні протести закінчилися два місяці тому, коли нас замінили озброєні націоналісти. Це нічне жахіття. Фашисти прийшли до нас знову через 70 років після Другої світової війни. Я не хочу такого майбутнього для України».

Галіцин був витвором офіцера психологічних операцій ГРУ, відповідно до документів. Профіль було створено 22 лютого. Коментарі Галіцина також з'явилися в інших англомовних виданнях.

Загалом команда ГРУ націлилася на понад 30 українських груп і соціальних медіа-платформ, а також на 25 «провідних англомовних» публікацій, відповідно до звіту.

Прикидаючись звичайними українцями, оперативники ГРУ також друкували коментарі, що мали своїм завданням налаштувати проросійських громадян проти протестувальників, яких вони називали «западенці» або «західняки». В одному з коментарів було написано: «Бригади западенців уже в дорозі, щоб грабувати й вбивати нас. Абсолютно ясно, що для цих людей немає нічого святого».

Інший коментар: «Посилення опозиції тут буде катастрофічним. Ці люди є абсолютно іншими. Вони мають абсолютно інше бачення майбутнього України».

Демонстрантів на Майдані називали нацистами й фашистами.

Військові шпигуни публікували погрози фізичної розправи на соціальних медіа проти союзників Януковича на Південному Сході України, виконуючи вимоги Москви у створенні враження, що радикальні українці підштовхували до насильства проти росіян у регіоні. В одному випадку фейкова особа на ім'я Вова Кравець (Vova Kravets) висловила на Facebook погрози на адресу 14 політиків.

27 лютого, коли будівлю кримського парламенту було захоплено, ГРУ створило чотири групи на Facebook та VK, щоб заохотити кримчан підтримувати від'єднання від України. «Використовуючи наші акаунти на Facebook, ми множили коментарі, інформуючи населення Кримського півострова про загрозу від нацистських організацій,» — доповідає ГРУ.

ГРУ створило на Facebook роз'яснення для свого персоналу, хоча інструкції були достатньо базовими. В одному з пунктів ішлося про те, що оперативникам не слід використовувати власні фото. «Ви можете самостійно знайти фото на Facebook. Знайдіть когось, у кого лише кілька друзів і хто не є активним користувачем».

Також ГРУ застосовувало платну рекламу на Facebook для збільшення популярності груп, відповідно до звіту. Групи загалом набрали близько 200 000 переглядів на Facebook лише 27 лютого, сказано у звіті. Контент було переопубліковано в інших групах у Facebook, VK та LiveJournal (іще одна російська соціальна мережа).

Важко виміряти реальний вплив інформаційної операції ГРУ в Україні. Але військові шпигуни, які, поза сумнівом, доклали якнайбільше зусиль до того, щоб постати в якнайкращому світлі перед своїми начальниками, дали таку оцінку: «Переважна більшість користувачів соціальних медіа погодилися з наведеними аргументами й підтримали позицію авторів».

Ellen Nakashima,
The Washington Post від 25 грудня 2017 року
Переклад Ольги СИНИЛО

ЛЮТИЙ. ВСЕВИДЮЧЕ ОКО ІМПЕРІЇ

Продовження.
Початок у номерах за 11, 18 січня 2018 року

Продовжуємо рубрику Сергія Борщевського — «Історія Росії — це історія експансії». Україна виходить зі столітнього колоніального гноблення. Однак маємо ще чимало «експертів», що підспівують «рускому міру», що ми один народ з московитами. Факти твердять про інше: українці завжди відчували над собою всевидяче око імперії, і в ньому світилася не братська любов, а підозра наглядача

4 лютого 1858 року начальник Третього відділення канцелярії Його імператорської величності Долгоруков звернувся до царя з пропозицією дозволити Т. Шевченку жити в Петербурзі та продовжити навчання в Академії мистецтв за умови «...щоб він підданий був тут суворому поліцейському нагляду і щоб начальство Академії мистецтв належним чином стежило, аби він не спрямовував на зло свого таланту». Ніхуди не міг сховатися поет од всевидячого ока імперії.

4 лютого 1942 року датовано донесення начальника поліції безпеки і СД Г. Мюллера, в якому, зокрема, читаємо: «... привернути до якогось позитивного співробітництва прихильників руху Бандери неможливо. Отже, залишається єдиний шлях — повне знищення цього руху...» А незадовго перед тим, 31 грудня 1941 р., очолювана Г. Мюллером установа поширила донесення, в якому чорним по білому читаємо дослівно таке: «Айнзацгрупи поліції безпеки і СД приділяють особливу увагу розслідуванню і боротьбі проти тенденцій опору серед населення окупованих територій. У зв'язку з цим встановлено, що крім групи ОУН Бандери на Україні не існує жодної організації опору, яка була б здатна становити серйозну небезпеку». Якими ж безсилими проти цих свідчень виглядають потуги Кремля та доморощених «ленінців-сталінців» очорнити український національний визвольний рух та привласнити чужі заслуги.

5 лютого 1919 року війська УНР залишили Київ. Перед тим комуно-московські загарбники захопили Чернігів (12 січня), Полтаву (19 січня), Катеринослав (27 січня), а згодом, навесні того року, всю територію України. Демократичні держави Антанти не підтримали демократичну Директорію, яка оголосила себе в стані оборонної війни проти більшовицької Росії. На щастя, нині уроки зроблено: Європа та весь демократичний світ — на боці України, яка стала стіною на захист свого суверенітету та європейської цивілізації загалом.

10 лютого 1966 року Московський обласний суд виніс обвинувальний вирок у справі А. Синявського та Ю. Даніеля, визнавши їх винними в антирадянській діяльності, що виявлялася в публікації власних гостросатиричних творів за кордоном.

9 лютого 2000 року МЗС Росії спрямувало українським колегам ноту, в якій «на повному серйозі» бідкалося, мовляв, певні сили в нашій державі «мають намір створити небачений досі в Європі феномен — зробити рідну для переважної кількості населення мову по суті ізгоєм, звести її до маргінального рівня, а можливо — й взагалі вичавити». Як ви вже здогадалися, рідною для більшості громадян України мовою, на думку російських дипломатів, є... російська. Ну то нехай би вони своєю думкою багатіли, якби не одна заковика: така точка зору має право на існування на комунальній кухні, її можна висловити напідпитку, але в устах дипломатів — це втручання у внутрішні справи іншої країни. А от якщо вважати цю іншу країну своєю вотчиною, тоді всі пазли сходяться.

Будемо бігти по-військовому: в шоломі та бронежилеті

Добре, коли військову техніку можна не лише побачити по телевізору чи в кіно, а й доторкнутися до неї і полазити по ній

У сучасному бронетранспортері крутіше, ніж у позашляховику

ПЕРЕМОЖЦІ ЗМАГАНЬ ОТРИМАЛИ ПЕРЕДПЛАТУ НА ГАЗЕТУ «НАРОДНА АРМІЯ»

У МІСТІ ЗОЛОЧІВ, ЩО НА ЛЬВІВЩИНІ, ВІДБУЛИСЯ ПАТРІОТИЧНІ ЗАХОДИ ІЗ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ КРУТІВ

Понад сто дітей із Буського, Бродівського та Золочівського районів Львівської області оглянули новітні зразки озброєння та бойової техніки, взяли участь у військово-спортивній естафеті та пройшли урочистою ходою центром міста Золочів. Школи, учні яких стали переможцями конкурсів, було відзначено піврічною передплатою на газету Міністерства оборони України «Народна армія»

— Кожного року наша Організація ветеранів України організовує такі заходи в межах району, — розповів голова районної ради Організації ветеранів України Буського району Володимир Луженцов. — Та цього року виникла ідея об'єднати кілька районів і провести таку акцію серед кількох навчальних закладів. Ми зустріли повне розуміння та підтримку від керівництва області.

В подальшому ветерани планують провести військово-спортивні заходи, присвячені виведенню військ з Республіки Афганістан, Дня незалежності України та інших визначних дат. За словами ветеранів, вони дослідили, що після систематичної військово-патріотичної роботи у військкоматах збільшується кількість охочих підписати контракт на військову службу. Крім цього, організацією ветеранів проводиться чимала робота з реабілітації військовослужбовців, що повернулися з АТО.

— Кожної неділі ми радо запрошуємо до себе в Буськ військовослужбовців, що сумлінно виконали чи виконують свій обов'язок перед Батьківщиною, — продовжив Володимир Вікторович. — Ми проводимо для них екскурсії по замках нашого регіону та інших історичних місцях. Отже, радо запрошуємо воїнів приїжджати до нас на відпочинок.

Старшокласник зацікавився новітньою штурмовою гвинтівкою «Форт 221» українського виробництва

Тарас ГРЕНЬ

28 січня Папа Римський Франциск запустив у небо голубів за мир в Україні біля собору Святої Софії в Римі

ПРОМОВИСТІ ФОТОФАКТИ

Молоде подружжя вклоняється загиблим «кіборгам»...

ОЛІМПІАДА-2018. ГІМН РОСІЇ ТУТ ТОЧНО НЕ ЛУНАТИМЕ

9 ЛЮТОГО БУДЕ ДАНО СТАРТ XXIII ЗИМОВИМ ОЛІМПІЙСЬКИМ ІГРАМ, В ЯКИХ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ 33 УКРАЇНСЬКІ СПОРТСМЕНИ, СЕМЕРО З ЯКИХ ПРЕДСТАВЛЯТИМУТЬ ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ

Столицею XXIII зимових Олімпійських ігор стане південнокорейський Пхьончхан. **Право брати участь у наймасштабнішому зимовому спортивному святі чотириріччя Пхьончхан виборов з третьої спроби.** 2014-го третє за площею місто Південної Кореї, розташоване в горах Тхебексан, лише чотирма голосами поступилося Сочі, а ще чотири роки перед тим його на три голоси випередив Ванкувер.

6 липня 2011 року під час сесії Міжнародного олімпійського комітету (МОК) в південноафриканському Дурбані було ухвалено рішення, що зимові Олімпійські ігри-2018 проводитимуться в південнокорейському місті. Пхьончхан переміг інших кандидатів — німецький Мюнхен та французький Аннесі. Так корейці отримали можливість продемонструвати світові свої найдивовижніші винаходи, а гостям Олімпіади на власні очі побачити майбутнє — з роботами-гуманоїдами, яких можна попросити про допомогу, та безпілотними автівками, що з неймовірною точністю прокладають маршрут.

Церемонія відкриття зимової Олімпіади-2018 відбудуться 9 лютого о 20:00 за місцевим часом (13:00 за Києвом). А напередодні розпочнуться змагання з керлінгу і стрибків на лижах з трампліна.

10 лютого вболівальники вже дізнаються імена перших чемпіонів і призерів Олімпіади — в біатлоні, лижних гонках, шорт-треку, стрибках на лижах з трампліна та ковзанярському спорті. **Церемонію закриття Олімпіади проведуть 25 лютого.** Того ж дня визначаться останні призери Ігор у бобслеї, лижних гонках, керлінгу і хокеї.

Церемонія відкриття зимової Олімпіади-2018 розпочнеться 9 лютого о 13:00 за київським часом

Планується, що **в Іграх у Пхьончхані візьмуть участь спортсмени з 94 країн, які розіграють 102 комплекти нагород у 15 зимових видах спорту.** Нагадаємо, що під час Ігор-2014 у Сочі змагалися представники 88 держав, а 2010-го у Ванкувері — 82.

Коли 94 держави відправлять до Пхьончхана своїх представників, це продовжить тенденцію зростання представництва на кожній наступній зимовій Олімпіаді, започатковану на Іграх-1984 в Сараєві, де змагалися громадяни 49 країн (за чотири роки до того в Лейк-Плесіді — 37).

Девіз XXIII зимових Олімпійських ігор «Пристрасть об'єднує».

У логотипі використані кольори олімпійських кілець: чорний, синій, зелений, жовтий і червоний. Емблему становлять два символи. Перший знак символізує місце, де три елементи Чон-Джі-ін збираються в гармонії: небо, земля і людина. Також він позначає перші приголосні кожного складу в слові «Пхьончхан», написаному абеткою хангиль. Другий знак є символічним позначенням снігу і льоду.

PyeongChang 2018™

Медалі передають традиції і культуру південнокорейської нації. Одним із основних елементів дизайну є корейський алфавіт хангиль, написи на ньому говорять про зусилля спортсменів з усього світу, що спільно привносять молодість, солідарність і національне надбання на арену Олімпійських ігор. Це співзвучно із девізом майбутніх Ігор — «Пристрасть об'єднує».

На лицьовій стороні медалі — діагональні лінії, які символізують історію Олімпійських ігор, на зворотному боці — певна спортивна дисципліна. Стрічка для медалей виготовлена із використанням традиційних корейських тканин.

Талісманом зимових Олімпійських ігор-2018 в Пхьончхані став білий тигр Сухоран, який у корейській міфології і культурі є символом довіри, сили і захисту. Білий колір має викликати асоціації зі снігом і льодом Ігор. Дизайн талісмана відображає унікальні сучасні культурні тенденції Кореї з використанням візуальних символів для виявлення емоцій.

Олімпійські дисципліни:
- Біатлон (11)
- Бобслей (3)
- Гірськолижний спорт (11)
- Керлінг (3)
- Ковзанярський спорт (14)
- Лижне двоборство (3)
- Лижні перегони (12)
- Санний спорт (4)
- Скелетон (2)
- Сноубординг (10)
- Стрибки з трампліна (4)
- Фігурне катання (5)
- Фристайл (10)
- Хокей (2)
- Шорт-трек (8)

Цифри в дужках вказують на кількість комплектів нагород у даній дисципліні. Синім кольором виділені види спорту, в яких змагатимуться українські спортсмени.

Головну олімпійську арену, де проводитимуть церемонії відкриття та закриття майбутньої Олімпіади і Паралімпіади, а семиповерхову споруду загальною площею 58 790 кв. м і місткістю 35 тис. глядачів, розташовану в Pyeongchang Olympic Plaza, побудували за 22 місяці.

З РОСІЯНАМИ, АЛЕ БЕЗ РОСІЇ

Міжнародний Олімпійський комітет відсторонив збірну Росії від участі в Олімпійських іграх 2018 року за вживання допінгу. Росіянам на Олімпіаді заборонено використовувати російську символіку, прапор та гімн. Приводом для цього стали чисельні, викриті ще на Олімпіаді-2014 в Сочі, випадки використання російськими спортсменами допінгу. Міжнародні розслідування довели існування таємної державної програми допінгу, яку підтримували НОК РФ, ФСБ, російський уряд та лабораторія РУСАДА.

На засіданні виконкому МОК, яке відбулося в Лозанні 5 грудня 2017, було ухвалено рішення дискваліфікувати Олімпійський комітет Росії, усунути збірну РФ від участі в Олімпіаді-2018. Однак деякі російські спортсмени, які за результатами досліджень не вживали допінг, зможуть взяти участь в Олімпіаді-2018, якщо виступатимуть під нейтральним прапором. Також під час спортивних змагань не буде виконуватися гімн РФ.

Матеріали сторінки підготувала Катерина КЛИМЧЕНКО

Князь Костянтин Острозький

«...І ПОБИВ КНЯЗЬ МОСКВУ»

ПРО ПЕРЕМОГУ ОБ'ЄДНАНОГО ВІЙСЬКА ЛИТОВЦІВ, УКРАЇНЦІВ, БІЛОРУСІВ ТА ПОЛЯКІВ НАД МОСКОВИТАМИ НА ЧОЛІ З ВОЛИНСЬКИМ ВОЄВОДОЮ КОСТЯНТИНОМ ОСТРОЗЬКИМ У БИТВІ ПІД ОРШЕЮ

«Битва під Оршею» — картина 1520–30 років, імовірно, Ганса Крелла

Як би не намагалася російська і радянська історіографія нав'язати нам паралельну реальність, у якій Україна і Росія завжди були друзями, а якщо воювали, то лише пліч-о-пліч проти спільного ворога, факти свідчать, про інше. Про прагнення Московії, а потім Росії знищувати українців і українське: військові походи, репресії, утиски, заборони… Вистачає в історії і прикладів гідної відсічі східному сусіду. Один з них — битва під Оршею 8 вересня 1514 року

Територія України через її геополітичне положення традиційно була ласим шматком для сусідів. На початку XVI століття вона опинилася в епіцентрі глобального протистояння двох полярних світів — Заходу і Сходу, ставши його активним учасником. Українці були в ньому значною силою, яка зробила можливим успішне зупинення агресії Московії, що планувала перешматувати мапу Європи, претендуючи передусім на «спадщину» Русі. Це сталося на етапі загострення чергової війни, яку Литва вела з Московією з 1512 року.

Як відомо, тоді більша частина території України входила до складу Великого князівства Литовського, і це була по суті литовсько-руська держава. Найпотужнішим українським регіоном у Великому князівстві Литовському була Волинь, яка ще за часів Київської держави процвітала у складі Галицько-Волинського князівства. І саме з міста Острог на Волині походив видатний полководець, якому і вдалося зупинити агресію зі сходу, Костянтин Острозький — представник славетної династії, котра зробила значний внесок у формування майбутньої української держави, будівничий міст, меценат тощо.

Нагадаємо, що 1514 року Велике князівство Литовське перебувало в унії з Польським королівством. Великий князь Литовський та король Польський Сигізмунд I недаремно довірив місію зупинення агресора князеві Острозькому — про його бойові звитяги було добре відомо. Він обіймав високу посаду Великого гетьмана Литовського і мав міцну репутацію талановитого полководця й мужнього воїна, який у бою бився поруч з простими вояками.

На той час Москві після чергової спроби нарешті вдалося захопити Смоленськ, і натхненне перемогою московське військо на чолі з воєводами І. Челядніним та М. Голіцею рушило до Дніпра. Під Оршею (місто на сході сучасної Білорусі), його зустріла об'єднана армія на чолі з Костянтином Острозьким, яка мала до 30 тисяч воїнів — литовців, поляків, русинів та литвинів. Для зручності можна умовно називати це військо литовським. Однак не слід забувати, що якраз етнічних литовців у ньому було найменше, адже у війську Великого князівства Литовського кількісно домінували українці (русини) та білоруси (литвини).

Вночі з 7 на 8 вересня 1514 року Острозький переправився через Дніпро на лівий берег і вишикував військо в бойові порядки. На світанку його атакувала армія Челядніна. Цю атаку було успішно відбито.

Внесок українців у перемогу під Оршею був вирішальним і з огляду на кількість (не менш як третина війська), і з огляду на неперевершений талант очільника об'єднаного війська — волинянина Костянтина Острозького

Московити переважали за кількістю (за різними даними, їх було від 40 до 80 тисяч), але не за вмінням грамотно вести бій. До того ж Острозький використовував відсутність єдності між московськими воєначальниками, які запекло конкурували і навіть радо «здавали» один одного. Недооцінивши хитрість і досвідченість противника, московити в результаті удару литовців майже повністю втратили правий фланг. В атаку пішов лівий фланг загарбників, який також зазнав значних втрат.

Тим часом вершники Острозького вдали, що відступають. Московська кіннота кинулася навздогін й опинилася під артилерійським вогнем, а потім її із засідки атакував резервний загін. Ворог відступив на берег річки Кропивни між Оршею та Дубровно, і там його було вщент розбито. Переслідування московитів, що тікали до Смоленська, тривало до ночі. Московське військо втратило близько тридцяти тисяч вояків. Десятки бояр, півтори тисячі дворян і восьмеро воєвод, включно з Челядніним і Голіцею, потрапили в полон.

Перемога під Оршею — найбільша у воєнній біографії Костянтина Острозького, а їх, за найскромнішими підрахунками, було 33 у 35 боях. У столиці, Вільнюсі, та у Варшаві волинського князя зустрічали як героя.

У Київському літописі про цю криваву битву написано так: «Того ж року був бій Костянтина Івановича Острозького з Москвою під Оршею, за Дніпром на Кропивні річці. І побив князь Москву».

Саме з огляду на внесок українців у перемогу під Оршею 2014 року в Україні на державному рівні відзначалося 500-річчя цієї битви. На честь славної перемоги було викарбувано ювілейну монету. Краєзнавець Ігор Мельник наголошував, що основою війська Великого князівства Литовського була шляхта та прості воїни з Волині, Київщини, Сіверщини, Поділля, Підляшшя та Берестейщини, тобто в переважній більшості з українських земель. Як зазначає історик Юрій Мицик, і до Коронного війська Польського, яке становило майже половину об'єднаної армії, що билася під Оршею, належало чимало наших пращурів — мешканців Волині та Галичини. От і виходить, що внесок українців у перемогу під Оршею був вирішальним і з огляду на кількість (це, очевидно, не менш як третина війська), і з огляду на неперевершений військовий талант їхнього очільника, представника української еліти. Відомо також, що саме свій волинський полк Острозький тримав для рішучих ударів як елітарну, надійну та непереможну силу.

> Мовою першоджерел: «(1514 р.) Литовці, навмисне відступивши до того місця, де в них були заховані гармати, направили їх проти московитів, що насідали, і вразили задні їхні ряди, вишиковані в резерві, але занадто скупчені, привели їх у замішання й розсіяли. Такий несподіваний бойовий прийом привів московитів у жах, тому що вони вважали, що в небезпеці перебуває тільки перший ряд, що б'ється з ворогом; прийшовши в сум'яття й думаючи, що перші ряди вже розбиті, вони кинулися навтьоки. Литовці, розгорнувшись і рушивши всі свої сили, переслідували їх, гнали й убивали... Тільки ніч і ліси поклали кінець цьому побиттю. Між Оршею і Дубровно, які стоять одне від одного на чотири німецьких милі, є ріка за іменем Кропивна; втікаючи по її небезпечних і крутих берегах, московити потонули в такій кількості, що загатили плин ріки».
>
> *Сигізмунд ГЕРБЕРШТЕЙН, «Записки про московитські справи», 1549 р.*

Підбиваючи підсумки, бачимо, що за півтисячоліття змінилося небагато: як тоді, так і тепер українці боронять від агресії Москви себе і водночас усю Європу. Міф «про споконвічну дружбу» України та Росії остаточно зруйновано.

Ольга НІКІФОРОВА

Харитон Никанорович Семененко

ЛІТАВ, ЯК ДИЯВОЛ

ТАК КАЗАЛИ ПРО ОДНОГО З ПЕРШИХ АВІАТОРІВ ЦАРСЬКОЇ ІМПЕРІЇ УКРАЇНЦЯ ХАРИТОНА СЛАВОРОСОВА

Майбутній «диявол неба» Харитон Никанорович Семененко (СлавоІросов — псевдонім) народився 23 жовтня 1886 року в селі Домашлин Чернігівської губернії (нині — Корюківський район Чернігівщини) у селянській родині. А його смерть, яка сталася 1941 року «за станом здоров'я» у в`язниці в російському Медвежегорську, свідчить про те, що НКВС не оминула своєю увагою талановитого інженера й льотчика. Існує версія, що в серпні 1941-го Славоросова — за таємним розпорядженням із Москви — разом з іншими в'язнями розстріляли

…Коли Харитонові виповнилося п'ять років, його родина переїхала в Одесу. Батько Никанор Семененко добре розумів ціну освіченості й не лише навчився грамоти сам, а й намагався дати освіту своїм дітям. Харитон із відзнакою закінчив народну школу, згодом ремісниче училище, а потім і школу корабельних машиністів-механіків. Після нетривалої роботи машиністом на суднах Харитон улаштувався слюсарем у майстерню з ремонту велосипедів. А через деякий час склав і собі велосипед із бракованих деталей та брухту.

Відтоді в юнака розпочався новий етап життя. Він поступово став міською знаменитістю як активний спортсмен: багато займався велосипедним спортом на міському велотреку, брав участь у змаганнях. Там і познайомився з найкращими велосипедистами тих років Михайлом Єфімовим та Сергієм Уточкіним, яких знала вся країна. Подейкують, що саме Уточкін порадив молодому велоспортсмену взяти собі псевдонім, щоб підняти свій імідж. «Придумай що-небудь гучніше, а то так і будеш «семенити» з таким прізвищем усе життя», — порадив Уточкін Семененкові. У першому ж заїзді з новим прізвищем Харитон Славоросов святкував чергову перемогу.

Кілька років поспіль він успішно виступав у різних змаганнях, але дедалі частіше зупиняв свій погляд на аеропланах, які здіймалися в повітря трохи вище за телеграфні стовпи. Уточкін та Єфімов на той час уже залишили велотрек і пробували свої сили в небі Петербурга. До них і подався одеський велочемпіон.

Проте навіть теплий прийом Михайла Єфімова, у якого зупинився Славоросов, не зміг підсолодити розчарування Харитона: авіашколі, яка там відкрилася, потрібні були лише механіки на угоді з пілотом. Про льотну підготовку не могло бути й мови. У царській імперії так повелося, що в авіатори набирали дітей заможних батьків, переважно офіцерів. Із Петербурга Славоросов переїхав у Варшаву, де влаштувався працювати механіком в авіаційну школу товариства «Авіата» князя Любомирського. А повернувшись 1910 року в Одесу, Харитон самостійно відновив до льотного стану аероплан «Фарман-4», який розбили учні міської авіашколи. Після цього під керівництвом свого варшавського друга Генріха Сегна з «Авіати» став оволодівати майстерністю льотчика. І вже наступного року Славоросов склав іспит й одержав диплом пілота Всеросійського аероклубу.

1912 року «Авіата» продала своє виробництво військовому відомству, а Харитон Славоросов викупив свій аероплан і взяв участь у престижних міжнародних авіаційних змаганнях у Відні. Для своїх прихильників у Варшаві він приготував особливий сюрприз. Під час польотів у містечку Мокотові Славоросов виконав трюк на маленькому аероплані «Блеріо»: пролетів під мостом через річку Вісла. За таку витівку пілот був змушений заплатити чималий штраф.

Після виграшу кількох призів під час польотів у небі Відня його запросили працювати в Італію на фірму «Капроні». Уродженець Чернігівщини побив усі італійські рекорди й встановив кілька світових. 23 січня 1913 року Славоросов установив рекорд швидкості в польоті з пасажиром. Судді зафіксували проліт 200 кілометрів за 1 годину 56 хвилин 30 секунд. Крім того, він виграв дальній переліт Мілан — Турин і складний переліт Мілан —Генуя — Рим.

В січні 1913 року Славоросов установив рекорд швидкості в польоті з пасажиром. 200 кілометрів він подолав за 1 годину 56 хвилин 30 секунд

Про нього писали всі європейські газети, його називали «сміливим поетом швидкості». На той час Славоросов був найпершим серед прославлених льотчиків світу та першим авіатором імперії, який мав світові досягнення.

Якось із ним сталася надзвичайна пригода. На конкурсі аеропланів в італійському Турині його машина загорілася. Пасажир, який летів зі Славоросовим, згорів, а Харитон вижив, пролежавши в шпиталі шість місяців. Колегу-легенду підтримали французькі авіатори, які допомогли йому влаштуватися на роботу, і Славоросов знову став літати.

Коли розпочалася Перша світова війна, він пішов добровольцем у французьку армію в 1-й авіаційний полк. А в кінці 1915 року повернувся в Росію для допомоги колегам-авіаторам, консультування виробників аеропланів у Петербурзі та навчання молодих пілотів в авіашколі. 1918 року Харитон із молодою дружиною Тетяною й сином Олексієм виїхав у Томськ, де він навчався на механіко-математичному факультеті політехнічного інституту. Там його товаришем став Микола Камов, майбутній відомий конструктор вертольотів.

Згодом Славоросов отримав направлення на навчання в Інституті інженерів Червоного Повітряного Флоту, який він закінчив у першому випуску й одержав диплом військового інженера-механіка повітряного флоту. Його знання знадобилися під час роботи в Російському товаристві добровільного повітряного флоту («Добролёт»). Він займався пошуками нових ліній для цивільних літаків, будівництвом аеродромів, брав участь у підготовці авіаперельоту Москва — Пекін. Три роки працював технічним директором Середньоазіатського відділення Російського товариства добровільного повітряного флоту, де з'явилась міжнародна лінія Ташкент — Кабул.

1930 року в країні розпочалась так звана зачистка спеців. Як було заведено, за Славоросовим приїхали вночі. У квартирі перевернули все й знайшли в шухляді комода французькі нагороди. Нишпорки зраділи: «Попався, прислужник Антанти!»

Вирок був коротким: 10 років за шпигунство на користь Франції. Дружина Харитона Никаноровича звернулася до першої дружини Максима Горького Катерини Пєшкової, яка очолювала так званий Політичний Червоний Хрест і допомагала родичам арештованих. Та обіцяла посприяти, але невдовзі керівництво країни припинило діяльність політдопомоги. 1940 року за репресованих авіаторів, серед них і за Славоросова, вступився командувач авіації СРСР Павло Ричагов, якого розстріляли того ж дня, пізніше і його дружину, яка командувала полком. А згодом дійшла черга й до Славоросова.

22 липня 1963 року Харитона Никаноровича посмертно було реабілітовано…

ЯК СЛАВОРОСОВ СТАВ ГОРДІСТЮ ФРАНЦІЇ

Опинившись на початку Першої світової війни у Франції, Харитон Славоросов 3 вересня 1914 року отримав патент військового льотчика. У званні сержанта він продовжив службу в Бюке, що під Парижем. Здійснював відповідальні розвідувальні польоти.

У чужому небі він почувався як удома: виконав три десятки бойових вильотів, збив три німецькі літаки особисто й один під час групової атаки. Одного із жовтневих днів, підлітаючи до лінії фронту, Славоросов помітив, що з ворожого тилу йому назустріч летить французький «Блеріо», який, імовірно, повертався з розвідки.

Славоросов зауважив, що за французом в'ється шлейф диму. Розуміючи, що того підбили, Харитон зробив невелике коло й став спостерігати за «Блеріо». Коли підбитий літак сів на нейтральній смузі, поруч посадив свою машину й Славоросов. Один член екіпажу був нерухомий, а другого, який подавав ознаки життя, Харитон перетягнув у свою кабіну й перед носом у німців злетів у небо.

Урятованим виявився французький сенатор, який у ролі другого пілота летів із ворожого тилу з важливими розвідданими. На жаль, унаслідок поранень він помер у госпіталі.

Французький генерал Дюбайль, який воював проти німців іще далекого 1870 року, зняв зі свого мундира орден із зображенням Наполеона III й прикріпив його на груди Харитона, сказавши таке: «Сьогодні вами пишається вся Франція!» Про подвиг Славоросова писали всі газети Франції. А, як свідчать історики, про цей епізод Першої світової війни згадав у своїх спогадах і президент Французької Республіки Раймон Пуанкаре.

Матеріали сторінки підготував Олександр ТЕРЕВЕРКО

ЯК ПЕРЕМОГТИ ГРИП

ЧИМ ВІН НЕБЕЗПЕЧНИЙ? ЯК УБЕРЕГТИСЯ ВІД ЦЬОГО ЗАХВОРЮВАННЯ? ЯКИХ ПРАВИЛ МАЄ ДОТРИМУВАТИСЯ ХВОРИЙ?

На ці та інші, не менш актуальні, запитання відповідає Любов Владика — сімейний лікар вищої категорії клініки амбулаторної допомоги Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» Міністерства оборони України

— Серед інфекційних захворювань, які офіційно реєструються в Україні, грип та гострі респіраторні вірусні захворювання становлять понад 90%, — говорить Любов Францівна. — За даними Міністерства охорони здоров’я, щороку практично кожен шостий житель України стає їхньою жертвою. Але ми, пересічні громадяни, часто недооцінюємо серйозність цих захворювань, особливо грипу. А даремно: він здатен спричинити різні ускладнення, зокрема й пневмонію, яка іноді може лише за 4–5 днів призвести до смерті хворого. А також і серцеву недостатність, що вкрай небезпечно для людського організму.

— Ми знаємо багато випадків, коли люди, які ігнорували ознаки враження грипом, надто пізно зверталися до лікаря, коли той був уже безсилий чимось допомогти. Отже, за яких симптомів потрібно негайно звертатись по допомогу?

— Дуже слушне запитання. Отже, симптомами, за яких потрібно викликати швидку чи самому звертатися до лікарні, є: сильна блідість або посиніння обличчя, утруднення дихання, висока температура тіла, що довго не знижується, багаторазове блювання та випорожнення, порушення свідомості — надмірна сонливість чи збудженість, болі у грудній клітці, а також, падіння артеріального тиску. Продовжувати лікування вдома за наявності цих симптомів — небезпечно. Затримка з госпіталізацією може призвести до смерті хворого.

— Скажіть, будь ласка, а запобігти цьому захворюванню можливо? Якщо так, то як саме?

— На жаль, ні. Але знизити до мінімуму ризик цілком можна. Для цього потрібно насамперед уникати контакту з особами, в яких є прояви грипозної інфекції, якомога менше бувати у людних місцях, провітрювати житлові й робочі приміщення, часто мити руки з милом. А також не торкатися очей, носа або рота немитими руками, прикривати ніс і рот при чханні або кашлі одноразовою носовою серветкою, яку відразу ж після використання треба викинути. Якщо в людини наявні симптоми грипу, необхідно триматися від неї на відстані не менше двох метрів, повноцінно харчуватися, висипатися і уникати перевтоми. А ще — і це найголовніше — протягом усього року загартовуйте свій організм. Адже міцний імунітет є найкращою запорукою здоров’я.

— Ваші поради тим, хто все ж занедужав на грип?

— Перше правило, якого потрібно дотримуватися людині, що захворіла на грип, — багато пити. Вода — це найпростіший фізіологічний засіб для виведення з організму отруйних речовин. Саме за допомогою рідини вони виділяються із сечею через нирки та з потом через шкіру. Але в разі захворювання, яке супроводжується підвищенням температури, організм постачає нирки рідиною в останню чергу. Бо передусім спрямовує її на охолодження організму через легені та шкіру. За підвищеної температури на кожен додатковий градус з організму виділяється по 1 л води через шкіру й легені. Тому, якщо людина п’є воду в недостатній кількості, насамперед з ладу виходять нирки, а токсини залишаються в організмі, шукаючи собі інші цілі.

Якщо ж людина п’є зовсім мало і вже бракує рідини й на охолодження, організм починає перегріватися, температура піднімається вище й вище — до 40–42° С. Людина, яка вживає мало рідини, хворіючи на грип, може зістарити свої органи на 20 років.

— Коли і що можна їсти хворому?

— Що стосується їжі, то на період значного підвищення температури від неї краще утриматися. Коли температура починає знижуватися, хворому можна дати поїсти (якщо в нього є бажання). Це має бути молочно-овочева дієта, каші, легенький супчик. А ось м’яса чи риби вживати не варто. Білкова їжа в раціоні людини в цей час потребує для травлення активізації процесу обміну речовин, який супроводжується підвищенням внутрішньої температури. А це не зовсім потрібно в даній ситуації. Зазвичай у разі вірусних захворювань радять приймати вітамін С. Він справді є помічним, але в натуральному вигляді — у соках, лимонах, настої шипшини тощо.

— А що скажете про такий метод боротьби з грипом, як вакцинація?

— Нагадаю, що вакцинація не бореться, як ви сказали, з цієї недугою, а попереджає її виникнення і на сьогоднішній день вважається найефективнішим засобом захисту людського організму від усіх вірусів грипу. До протигрипозної вакцини входять штами вірусів, які циркулюють територією України та можуть спровокувати захворювання. А профілактичні щеплення сприяють виробленню захисних противірусних антитіл до грипу.

— Скільки разів і коли саме потрібно вакцинуватися?

— Щороку. Найкраще це робити напередодні грипозного сезону. Десь у вересні. Та якщо такої можливості не було, то вакцинуватися можна і впродовж всього сезону.

— Чув, що вакцинація неабияк послаблює імунітет…

— Аж ніяк: вона лише посилює здатність організму протистояти грипу.

Хочу наголосити, що вакцинація є особливо актуальною для людей, які входять до групи ризику.

— У минулі роки, коли ситуація з грипом загострювалася, у громадських місцях, міському транспорті можна було побачити людей у так званих антигрипових масках. Вони дійсно ефективні?

— Звичайно. Особливо якщо ви доглядаєте хворого на грип. У таких випадках слід користуватися одноразовими масками. А ось хворий повинен використовувати її лише тоді, коли перебуває серед здорових людей, не захищених масками. Маска ефективна, тільки якщо вона прикриває рот і ніс. Важливо пам’ятати, що в будь-якому випадку маску потрібно замінити, як тільки вона стане вологою чи забрудниться.

Найкраще користуватися стандартними хірургічними масками, що мають вологостійку поверхню і довго залишаються ефективними. Економити чи лінуватися вчасно замінити маску немає сенсу — волога маска не діє. Використані маски ні в якому разі не можна розкладати по кишенях чи сумках — їх потрібно відразу викидати у смітник.

Інтерв’ю провів Сергій ЗЯТЬЄВ

ВАЖЛИВО ЗНАТИ!

ГРИП НЕ ЛІКУЄТЬСЯ ЗА ДОПОМОГОЮ:

Антибіотиків — вони не створюють жодної протидії вірусам, оскільки призначені виключно для боротьби з бактеріальними інфекціями. Вживання антибіотиків не за призначенням не виліковує від захворювання, а навіть може ускладнити боротьбу з хворобами в майбутньому. Антибіотики використовуються лише за призначенням лікаря для лікування таких ускладнень грипу, як пневмонія й бронхіт тощо.

Гомеопатичних препаратів — немає жодних науково обґрунтованих доказів їхньої ефективності проти вірусу грипу, тому в усьому світі вони не рекомендовані для лікування будь-яких небезпечних для життя інфекцій, також і грипу. Використання препаратів з недоведеною ефективністю в таких умовах вважається ознакою безвідповідального ставлення до життя хворих.

Імуностимуляторів, імуномодуляторів — теж не існує жодних переконливих доказів їхньої ефективності проти вірусу грипу. Водночас їхня дія під час хвороби може за певних умов навіть виявитися шкідливою.

Народних засобів — лікування виключно народними засобами є неефективним і небезпечним, оскільки ніякі трав’яні відвари, чаї та настоянки на вірус грипу не діють. Однак народні засоби можуть згодитися для пом’якшення симптомів грипу — за умов розумного використання і без зловживань.

Інформація про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності нерухомого військового майна, яке знаходиться на балансі і обліковується в КЕВ м. Харків:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінки, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Орієнтована дата оцінки	Мета проведення оцінки
1.	Нежитлові приміщення будівлі № 54 нерухомого військового майна загальною площею 10,0 кв.м: частина покрівлі площею 6,0 кв.м та частина приміщення технічного поверху площею 4,0 кв.м за адресою: м. Харків, вул. Полтавський шлях, 193, в/м № 39, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700–44–63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою продовження терміну дії договору оренду
2.	Нежитлові приміщення будівлі № 40 нерухомого військового майна загальною площею 20,0 кв.м: частина покрівлі площею 16,0 кв.м та частина приміщення технічного поверху площею 4,0 кв.м за адресою: м. Харків, вул. Культури, 5, в/м № 9, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700–44–63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою продовження терміну дії договору оренду

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за № 699/27144, по кожному об'єкту оцінки окремо претенденти на участь у конкурсах подають до КЕВ м. Харків конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копії сертифіката суб'єкта про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсна пропозиція.

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт, якщо він не визначений в інформації про проведення конкурсу; умови розрахунків (відстрочки платежів).

У випадку, якщо два або більше учасники конкурсу отримають однакову кількість балів, комісія для визначення переможця конкурсу враховує додаткові критерії, до яких належать: досвід учасника конкурсу з оцінки однотипного майна; кількість та якість виконаних учасником конкурсу договорів на проведення оцінки майна, укладених з орендодавцями.

Конкурс відбудеться у КЕВ м. Харків за адресою: м. Харків, вул. Пушкінська, 61, об 11.00 через 14 днів після опублікування цієї інформації.

Тел. для довідок: (057) 700–44–63.

***

Макарівська КЕЧ району оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення частини адміністративної будівлі КЕЧ інв. № 26 військового містечка № 6 загальною площею 265,8 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: Житомирська обл., Радомишльський район, смт Городок, вул. Поштова, 23.

Балансоутримувач: Макарівська квартирно експлуатаційна частина району (далі — Макарівська КЕЧ району).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження терміну дії договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 31.01.18 р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з подміткою «На конкурс», з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладеним тристороннім договором, а саме платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до Макарівської КЕЧ району не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс буде проведено на 15 календарний день, починаючи з дня, наступного за виходом цього оголошення, о 10 год. 00 хв. за адресою: Житомирська область, Радомишльський район, смт Городок, вул. Поштова, 23, каб № 207, тел. для довідок (04132) 4–23–47. **Документи надсилати поштою, за адресою:** 12265, Житомирська область, Радомишльський район, смт Городок, вул. Поштова, 23; Макарівська КЕЧ району.

Телефон для довідок: (093) 012–92–50, (04132) 4–23–47.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — технічний майданчик (прилеглий до західної трибуни стадіону) площею 400,00 кв. м військового містечка № 64.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: 03049, м. Київ, пр. Повітрофлотський, 10.

Балансоутримувач: Центральний спортивний клуб Збройних Сил України.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 31.01.2018.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням дати завірення копії, назви посади, ініціалів та прізвища уповноваженої особи, яка завіряє копію, та її особистим підписом.

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 00 хв. 16 лютого 2018 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405–01–40 або (044) 242–81–99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення плавального басейну площею 4,00 кв. м, будівля № 68, військове містечко № 64 — частина нежитлового приміщення спортивного комплексу площею 2,00 кв. м, будівля № 111, військове містечко № 64.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: 03049, м. Київ, пр. Повітрофлотський, 10,

Балансоутримувач: Центральний спортивний клуб Збройних Сил України.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 31.01.2018.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням дати завірення копії, назви посади, ініціалів та прізвища уповноваженої особи, яка завіряє копію, та її особистим підписом.

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 30 хв. 16 лютого 2018 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405–01–40 або (044) 242–81–99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення плавального басейну площею 4,00 кв. м, будівля № 68 та частина нежитлового приміщення спортивного комплексу площею 2,00 кв. м, будівля № 111, розташовані за адресою: 03049, м. Київ, пр. Повітрофлотський, 10, військове містечко № 64; — частина нежитлового приміщення ігрового залу площею 2,00 кв. м, будівля № 92, розташована за адресою: 03049, м. Київ, вул. Стадіонна, 10, військове містечко № 64; — частина нежитлового приміщення спортивного манежу площею 2,00 кв. м, будівля № 8, військове містечко 62, розташована за адресою: м. Київ, бул. Лесі Українки, 23А.

Балансоутримувач: Центральний спортивний клуб Збройних Сил України.

Мета проведення: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 31.01.2018.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням дати завірення копії, назви посади, ініціалів та прізвища уповноваженої особи, яка завіряє копію, та її особистим підписом.

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 00 хв. 16 лютого 2018 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405–01–40 або (044) 242–81–99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення плавального басейну площею 6,00 кв. м, будівля № 68, військове містечко № 64.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: 03049, м. Київ, пр. Повітрофлотський, 10.

Балансоутримувач: Центральний спортивний клуб Збройних Сил України.

Мета проведення: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 31.01.2018.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням дати завірення копії, назви посади, ініціалів та прізвища уповноваженої особи, яка завіряє копію, та її особистим підписом.

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 30 хв. 16 лютого 2018 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою за адресою: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405–01–40 або (044) 242–81–99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення котельні площею 100,00 кв. м, будівля № 10, військове містечко № 294.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: 03179, м. Київ, вул. 15-й км Житомирського шосе.

Балансоутримувач: Центральний спортивний клуб Збройних Сил України.

Мета проведення: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 31.01.2018.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням дати завірення копії, назви посади, ініціалів та прізвища уповноваженої особи, яка завіряє копію, та її особистим підписом.

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 12 год. 00 хв. 16 лютого 2018 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067)405–01–40 або (044)242–81–99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення в будівлі інв. № 1 військового містечка № 54 загальною площею 76,60 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: м. Київ, вул. Госпітальна, 18.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління.

Мета проведення: незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 31.01.2018.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням дати завірення копії, назви посади, ініціалів та прізвища уповноваженої особи, яка завіряє копію, та її особистим підписом.

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 15 год. 00 хв. 16 лютого 2018 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405–01–40 або (044) 242–81–99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення в будівлі інв. № 10 військового містечка № 22 площею 1,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: Київська обл., Васильківський р-н., с. Данилівка.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління.

Мета проведення: незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.01.2018.

ВІТАЄМО!

31 січня відзначив свій день народження майор **РУДЕНКО Володимир Васильович.**

Командування та особовий склад 28-ї бригади щиро вітає офіцера прес-служби військової частини з днем народження й бажає всіляких гараздів, а також гострого та об'єктивного пера!

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням дати завірення копії, назви посади, ініціалів та прізвища уповноваженої особи, яка завіряє копію, та її особистим підписом.

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 15 год. 30 хв. 16 лютого 2018 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405–01–40 або (044) 242–81–99.

***

Інформація КЕВ м. Тернопіль про переможця конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати для продовження договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі КЕВ м. Тернопіль

№ п/п	Опис об'єкта оцінки	Площа, кв.м	Адреса об'єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Нежитлове приміщення будівлі №3, в/м №15, для розміщення кафе, барів, закусочних, кафетеріїв, які не здійснюють продаж товарів підакцизної групи	37,40	Тернопільська обл., м. Тернопіль, вул. Дубовецька, 1	На фактичну дату

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: КЕВ м. Тернопіль, адреса: 46000, м. Тернопіль, вул. Галицька, 1.

Переможцем по даному об'єкту визнано Приватне підприємство «Експерт-Центр», який запропонував найвигідніші умови виготовлення звітів про експертну оцінку орендованого майна для визначення розміру орендної плати.

***

Міністерство оборони України, відповідно до Закону України «Про культуру», оголошує конкурс на посаду директора Національного президентського оркестру (далі — оркестр) (адреса: вул. Костянтинівська 5, місто Кив, 04071)

1. Строк приймання документів на участь у конкурсі:

Документи на участь у конкурсі приймаються **з 01.02.2018 року по 02.03.2018 року.**

2. Початок формування конкурсної комісії — **з 01.02. 2018 року.**

3. Умови проведення конкурсу:

Обов'язковою умовою проведення конкурсного добору є його відкритість.

Представники засобів масової інформації та громадськості мають право бути присутніми на засіданнях конкурсної комісії під час проведення співбесіди з кандидатами, під час якої публічно презентуються запропоновані проекти програм розвитку оркестру на один і п'ять років.

Не може бути призначена на посаду директора оркестру особа, яка:

— за рішенням суду визнана недієздатною або її дієздатність обмежена;

— має судимість за вчинення злочину, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку, або на яку протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення корупційного правопорушення;

— є близькою особою або членом сім'ї керівника органу управління.

Особа, яка бере участь у конкурсі, подає такі документи:

— заяву про участь у конкурсі з наданням згоди на обробку персональних даних відповідно до Закону України «Про захист персональних даних»;

— автобіографію, що містить прізвище, ім'я та по батькові, число, місяць, рік і місце народження, інформацію про громадянство, відомості про освіту, трудову діяльність, посаду (заняття), місце роботи, громадську роботу (також на виборних посадах), контактний номер телефону та адресу електронної пошти чи іншого засобу зв'язку, відомості (довідка встановленого зразка) про наявність чи відсутність судимості;

— копію документа, що посвідчує особу, копії документів про вищу освіту;

— два рекомендаційні листи довільної форми;

— мотиваційний лист довільної форми.

Зазначені документи надсилаються на поштову та електронну адреси Департаменту військової освіти, науки, соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України (просп. Повітрофлотський, 6, місто Київ, 03168). Контактна особа Сергієнко Олексій Олександрович, телефон (044) 454–42–35, електронна адреса: <media_c@ukr.net>.

Кандидати на участь у конкурсі можуть надавати також інші документи (матеріали), які підтверджують їхні професійні та моральні якості.

Відповідальність за достовірність поданої інформації несе кандидат.

У ході конкурсного добору конкурсна комісія проводить співбесіду з кандидатами та заслуховує публічні презентації проектів програм розвитку оркестру на один і п'ять років.

4. Строки проведення конкурсу:

Конкурсний добір починається 01.02.2018 року та закінчується не пізніше 02.04.2018 року.

5. Вимоги до кандидатів для участі у конкурсі:

Кваліфікаційні вимоги:

— повна вища фахова освіта (диригент);

— стаж роботи у сфері культури не менше трьох років та досвід організаційно-творчої роботи;

— володіння державною мовою;

— досвід роботи на керівних посадах в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях усіх форм власності не менше трьох років;

— здатність за своїми діловими і моральними якостями, освітнім і професійним рівнем виконувати відповідні посадові обов'язки.

Кандидати на посаду керівника оркестру можуть ознайомитися з умовами праці, відомостями про матеріально-технічну базу закладу культури, фінансовою звітністю за попередній бюджетний період на офіційному сайті Міністерства оборони України (в розділі «Діяльність», «Наші конкурси») за посиланням:

http://www.mil.gov.ua/diyalnist/nashi-konkursi/.

***

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності майна, що знаходиться на балансі Квартирно-експлуатаційного відділу м. Львова:

1) для визначення ринкової вартості для продовження договорів оренди:

№ пп	Опис об'єкта оцінки	Площа кв.м	Адреса об'єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Нежитлові приміщення першого поверху лікувального (хірургічного) корпусу будівлі інв. № 30 військового містечка № 60 для розміщення аптеки	18,00	м. Львів, вул. Личаківська, 26	Фактична дата

2) для визначення ринкової вартості для укладення договорів оренди:

№ пп	Опис об'єкта оцінки	Площа кв.м	Адреса об'єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Частина нежитлової будівлі № 55 (частина димової труби) площею 6,0 кв.м. та частина технічного майданчика з асфальтобетонним покриттям площею 28,00 кв.м військового містечка № 288 для розміщення технічних засобів і антен операторів телекомунікацій, які надають послуги рухомого (мобільного) зв'язку, операторів та провайдерів телекомунікацій, які надають послуги доступу до Інтернету	34,00	м. Львів, вул. Луганська, 3	Фактична дата

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Львова, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2

Основні умови конкурсу:

У конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс:

Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в КЕВ м. Львова, за адресою: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2

Телефон для довідок: (032) 255–74–80;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

Важко в це повірити, але ця чарівна тендітна дівчина — командир відділення протитанкового артилерійського взводу молодший сержант Поліна Кравченко.

Переглядаючи сюжети про події на Сході України, Поліна неодноразово ловила себе на думці, що не може залишатися осторонь. У війську бачила себе військовим журналістом, адже вчилася в університеті на спеціальності «журналістика». Коли прийшла у військкомат, там їй сказали, що у військах це офіцерська посада, а на військовій кафедрі в університеті вона не навчалася. Але дівчина вирішила не звертати з наміченого шляху. У військовій частині, куди вона потрапила служити, її призначили на вищезгадану артилерійську посаду.

— Багато хто казав, що це зовсім не жіноча справа. Але дуже скоро вони переконалися в протилежному. Я все робила на рівні з чоловіками: обкопувала станини, подавала снаряди. Майже за рік служби у військовому колективі здійснила вогневі вправи з гармати МТ-12 і системи залпового вогню БМ «Град», — говорить молодший командир.

Сьогодні вона виконує завдання в районі проведення антитерористичної операції і разом з основними завданнями виконує позаштатні обов'язки прес-офіцера мотопіхотної бригади.

Леонід МАТЮХІН

ЧЕРНІВЦІ — ПЕРЛИНА БУКОВИНИ

Родзинкою міста є Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

Чернівці — одне з найромантичніших українських міст з європейською атмосферою, яке зачаровує не тільки своїми колоритними вуличками, а й величною та неперевершеною архітектурою. Родзинкою міста є Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича. Це заклад із надзвичайно багатою історією, він є одним із найдавніших і найкрасивіших університетів України. Цей виш єдиний в країні входить до списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Чернівецький університет було відкрито 1875 року. За честь називатися університетським містом боролися кілька міст Австро-Угорщини: Прага, Зальцбург, портовий Трієст, але перемогли Чернівці.

Найвідоміші приміщення головного корпусу університету — Мармурова, Червона, Зелена й Блакитна зали. Найцікавіша зала колишньої Резиденції митрополитів Буковини й Далмації — Червона. Стіни тут оздоблено китайським шовком, стелю декоровано вишуканими орнаментами, а підлогу встелено паркетом із червоного бука, дуба та зеленої липи.

До 1890 року в закладі навчалося близько 400 студентів. Їхня кількість зростала з року в рік, і вже перед Першою світовою війною вона перейшла за 1000. Для порівняння: стільки ж навчалося в одному з найзахідніших університетів імперії, що в Інсбруку.

1899 року в Чернівцях з'явилися перші студентки університету. Спочатку їх було лише четверо, але через десять років стало вже 75. Багато студенток вибрали майбутньою спеціальністю фармацевтику. Після того як 1918 року розпалася Австро-Угорська імперія, університет вважали румунським вищим навчальним закладом до 1940 року.

У Чернівцях поєднано славне минуле та бурхливе сьогодення. Здається, що навіть небо тут особливе. Архітектурні ансамблі не залишать байдужими й досвідчених митців, котрі на своєму життєвому шляху побачили вже достатньо. Зрозуміти це можна, глянувши на музично-драматичний театр, міську ратушу, будинок-корабель, Чернівецький національний університет, кафедральний собор Святого Духа. Цікаво, що кожного дня з ратуші рівно опівдні сурмач у народному костюмі грає «Марічку». Вирушайте сюди з коханою людиною, щоб поблукати вузькими зимовими вуличками й насолодитися архітектурою, вдихнувши аромати кави та глінтвейну.

Наталія КОЗАК

Оздоровчий заклад; Велика змія; Темрява; Африканер; Батьківщина Дж. Конрада; Пістолет-кулемет

Столиця Ємену; Перекат на річці; Добров. полк НГУ; Пропагандист; Укр. письменник; Мати богів (Мала Азія); Русалка; Рад. позашляховик

Помічник армії; Підрозділ охорони; Німецький фізик

БПЛА; Диктатор Югославії; Глиця; Китайський хокеїст; Давнє царство в Китаї; Додаток до м'яса

Гори в Америці; Невелика мавпа; Український гетьман; Єдиноріг; Знаряддя катування

Злоч. орг-ція в Китаї; Футляр для ручок; Нота; Країна у Півд. Америці; Річка у Франції; Цитрусовий плід

Бог Сонця у єгиптян; Грошова одиниця Італії; Винахід козака Кульчицького; Шикування за зростом

Східний феодал; Марка авто; Штучна мова; Поле; Нічия у шахах; Озеро у Півд. Америці; Літера Кирилиці; Місто в Афганістані

Новий прихильник; Збори у тюркських народів; Видат. галиц. фармацевт

Посол; Жіноче ім'я; Електр. пристрій; Епоха

Український ПТРК; Ріка в Сибіру; Імператор Франції; Геометрична фігура; Місто в Іраку; Монета в Давньому Римі; Воююча сторона у ІІ св. війні

Глибока крута западина; Літня сукня без рукавів; Колісний пристрій літака; Портова споруда; Міський голова; Вертоліт (США); Марка літака; Мовна сім'я в Африці

Сканворд підготував Олексій ТРИГУБ

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА
НАРОДНА АРМІЯ
ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).
Наклад 28965 Замовлення 59648
Ціна вроздріб – договірна
Головний редактор Роман ДРАПАК
Чергові по номеру — Роман ВУС, Сергій ВОРОНКОВ
Провідний літературний співробітник — Леонід ГНАТЮК
Адреса редакції:
вул. Московська, 45/1, будівля 33, м. Київ, 01015
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: (044) 285-70-12
Передплатний індекс — 68618
Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна
Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.
ISSN 1029-9114
9 771029 911004